

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
จรรยา ฉินศิริเศรษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จรรยา ฉินศิริเศรษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2546

จรรยา ฉินศิริเศรษฐ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กทม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี, รองศาสตราจารย์เวณี กริทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยทางการเรียน ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 440 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 222 คน และนักเรียนหญิง 218 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนิสัยในการเรียน แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษา โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การค้นหาตัวพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ทักษะคิดด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_7) นิสัยด้านการเรียน (X_8) ปัจจัยการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (X_{10}) และ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{11})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6) และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) นิสัยในการเรียน (X_8) และเพศชาย (X_1) ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 26.20

5. สมการพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 4.163 + .282 X_8 + .528 X_7 + .495 X_3 - .413 X_{12} + .260 X_9 - .224 X_1$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .143 X_8 + .212 X_7 + .216 X_3 - .191 X_{12} + .165 X_9 - .103 X_1$$

FACTORS EFFECTIVE IN LEARNING OF ENGLISH READING COMPREHENSION
OF PRIMARY SCHOOL OF KHET PATHUMWAN,BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
CHANYA CHINSIRISET

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Educational degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
Febuary 2003

Chanya Chinsiriset (2003) Factors Affecting on Skill of Learning of English Reading Comprehension of Upper Primary Students in Khet Pathumwan,Bangkok. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology).Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Aree Punmanee,Assoc.Prof.Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to investigate factors affecting on learning English Reading Comprehension of Upper Primary Students in Khet Pathumwan,Bangkok and to determine the impact of variable of personal data, family environment and school environment on the adjustment in learning. The subject of 440 students, 222 males and 218 females,were randomly sampling from of Upper Primary Students in Khet Pathumwan,Bangkok. The instruments were the factors affecting on learning English Reading Comprehension questionnaires. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly 7 factors positive correlation among female students (X_2) prathom Suksa IV level (X_3) attitude towards English learning (X_7) study habits (X_8) parental support (X_9) classroom atmosphere (X_{10}) interpersonal relationship between students and teacher (X_{11}) learning of English reading comprehension at .01 level.

2. There were significantly 3 factors negative correlation among male (X_1) prathom Suksa VI level (X_5) and relationship between students and friends (X_{12}) learning of English reading comprehension at .01 level.

3. There were 2 factors no significantly correlation among socio-economic status (X_6)and prathom Suksa V level (X_4) and learning of English reading comprehension

4. There were significantly 6 factors affecting in learning of English reading comprehension at .05 level from the most to the least were prathom Suksa IV level (X_3) attitude towards English learning (X_7) relationship between students and their peer groups (X_{12}) parental support (X_9) study habits (X_8) male students (X_1) these 6 factors could predicted learning of English reading comprehension about percentage of 26.20.

5 The significantly predict equation of factors affecting on skill of learning of English Reading Comprehension of Upper Primary students of Khet Pathumwan,Bangkok at .01 level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

$$Y = .282 X_8 + .528 X_7 + .495 X_3 - .413 X_{12} + .260 X_9 - .224 X_1$$

5.2 In term of standard scores were :

$$Z = .143 X_8 + .212 X_7 + .216 X_3 - .191 X_{12} + .165 X_9 - .103 X_1$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

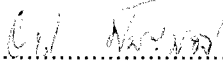
ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

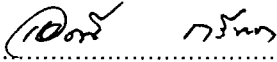
ของ
นางสาวจรรยา จินศิริเศรษฐ์

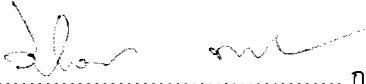
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

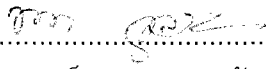

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๙ เดือน ~~สิงหาคม~~ พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วรินทร์ กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์ดร. พาสนา จุลรัตน์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยจึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ดร. พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ พ.อ.อ. หญิง นิรมล สุวรรณปิณฑะ ผู้อำนวยการโรงเรียนปลุกจิตคุณวาริน เริงไว ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมวัน คุณเพ็ญพิศ ศิริวัลลภ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดวงแข คุณกานดา ปัญญาทร ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนหลวง คุณสุวจน์ พงศ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนลุม คุณอัจฉรา กรินขจร ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระบัว คุณสุรินทร์ กาแก้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมনারาม คุณวิรัตน์ เชื้อวชาญ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบรมนิวาส และคุณพวงทอง พิมพวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชัยมงคล ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ นายเคียง ฉินศิริเศรษฐ พี่ ๆ น้อง ๆ ในครอบครัว ที่ให้กำลังใจ และความห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา

จรรยา ฉินศิริเศรษฐ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	8
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน.....	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น	13
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน	18
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว	20
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง	21
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน	23
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน.....	27
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน	28
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	35
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	36
	วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
	สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล	51
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	51
	ผลการศึกษาค้นคว้า.....	52

สารบัญต่อ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	58
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	58
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	58
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	60
ข้อเสนอแนะ	68
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก	81
ภาคผนวก ข	96
ประวัติย่อผู้วิจัย	101

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ระดับชั้นและเพศ	36
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน	52
3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับนิสัยในการเรียน ระดับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ระดับบรรยากาศ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชา ภาษาอังกฤษและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร	53
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน รายได้ของผู้ปกครอง ทัศนคติที่มีต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยในการเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	54
5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร	55
6 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้สังคมโลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว หรือที่กล่าวกันว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารและการสร้างความเข้าใจจึงมีความสำคัญ ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ดังที่ในซ์บิต (อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2540 : 103 ; อ้างอิงจาก Naisbitt. 1995) กล่าว ไว้ว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษย์ เพราะในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สองถึง 1,000 ล้านคน ร้อยละ 60 ของรายการวิทยุโลกออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ ร้อยละ 70 ของไปรษณีย์ภัณฑ์ต้องจำหน่ายเป็นภาษาอังกฤษ และร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์บันทึกเป็นภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันและเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยในด้านต่าง ๆ มากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการใช้ชีวิตประจำวัน และโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ตำราวิชาการต่าง ๆ รวมทั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต (Internet)

จากความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นได้ว่าชีวิตของคนไทยต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลา อย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นสำหรับคนไทย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไป และเข้ามามีบทบาทในหลักสูตรทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษา นักเรียนทุกคนต้องมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ย 3 – 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 8 ปี ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ซึ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 7 - 10) เป็นการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับต้น มุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด ในระยะเตรียมความพร้อม และเริ่มผสมผสานความสามารถในการอ่าน เขียน และสะกดคำในระยะอ่านออกเขียนได้ เน้นให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น โดยแบ่งการเรียนการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และในชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา สัปดาห์ละ 6 คาบ (120 นาที) ระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy English) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ตลอดปีการศึกษา สัปดาห์ละ 6 คาบ (120 นาที) และระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginners Fundamental English) สัปดาห์ละ 15 คาบ (300 นาที)

แต่ในปัจจุบันการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายได้เท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ปัญหาด้านตัวครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท มาก่อนจึงมีพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษน้อย ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน สื่อการสอน เป็นต้น จากรายงานผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ที่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีการสำรวจโรงเรียนทั้งหมด 7,073 โรงเรียน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการสอนพูดและสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ ครูประถมศึกษาที่สอนภาษา

อังกฤษส่วนใหญ่จะต้องสอนวิชาอื่นด้วย ทำให้วิธีการสอนซ้ำซาก นักเรียนเบื่อหน่าย รวมทั้งนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่ได้นำไปใช้

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปทุมวัน จำนวน 5 คน เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการประเมินทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง อ่าน เขียน และฟัง พบว่า นักเรียนขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ เด็กอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง และอ่านไม่เข้าใจ และผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูอาจารย์ อีก 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนสวนลุมพินี โรงเรียนวัดดวงแข และโรงเรียนวัดสระบัว โดยทำการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเขตปทุมวัน จากการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนขาดทักษะทางด้านการอ่าน จำนวนนักเรียน 359 คน มีปัญหา 162 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือ การเขียน มีปัญหา 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29 การฟัง มีปัญหาการอ่าน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และการฟัง มีปัญหา 35 ร้อยละ 10 ตามลำดับ โรงเรียนต่อมาคือโรงเรียนวัดดวงแข ทำการสัมภาษณ์คุณครู 2 คน จากการสัมภาษณ์พบว่า เด็กนักเรียนจะมีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน เด็กจะอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้และไม่เข้าใจ จำนวนนักเรียน 167 คน มีปัญหาการอ่าน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ส่วนโรงเรียนสุดท้ายโรงเรียนวัดสระบัวมีครูจำนวน 2 คน เช่นเดียวกันเด็กมีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษคือเด็กนักเรียนอ่านไม่ได้ และไม่เข้าใจ จำนวนนักเรียน 118 คน มีปัญหาการอ่าน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ต่อมาผู้วิจัยได้สำรวจปัญหาการเรียนการสอนของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาในชั้นเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนปทุมวัน โรงเรียนปลุกจิต โรงเรียนสวนหลวง โรงเรียนวัดชัยมงคล และโรงเรียนวัดดวงแข ทำการสุ่มนักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้น จำนวน 210 คน ผลการสำรวจมีดังนี้ โรงเรียนวัดชัยมงคลจำนวนนักเรียนที่สำรวจ 25 คน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 12 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 48 และมีปัญหาทางด้านการอ่าน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75 โรงเรียนปลุกจิต จำนวนนักเรียนที่สำรวจ 55 คน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 39 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 13 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีปัญหาทางด้านการอ่าน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23 โรงเรียนสวนหลวงจำนวนนักเรียน ที่สำรวจ 25 คน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 19 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 76 มีปัญหาด้านการอ่าน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89 โรงเรียนปทุมวันจำนวนนักเรียนที่สำรวจ 80 คน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 64 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และมีปัญหาทางด้านการอ่าน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 71 โรงเรียนวัดดวงแข จำนวนนักเรียนที่สำรวจ 29 คน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 21 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และมีปัญหาทางด้านการอ่าน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 62

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุดเพราะเป็นทักษะที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี จากการอ่านเอกสารและงานวิจัยปัญหาทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นสิ่งที่ควรศึกษาแก้ไขดำเนินการ จากผลงานวิจัยของ ชวน โปรงจิตต์ (2530 : 67) เรื่อง การศึกษา

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนพบมากที่สุด คือ การสอนทักษะการอ่าน และผลงานวิจัยของ วัลภา คงถาวร (2532 : 69) ได้ชี้ให้เห็นว่าจากประสบการณ์สอนของครูกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษายังขาดความสนใจในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและขาดความแม่นยำเกี่ยวกับคำศัพท์เนื่องจากขาดแรงกระตุ้นให้สนใจและยังไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเท่าที่ควรเพราะยังเป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษา และจากการสัมภาษณ์ของกรมวิชาการ (2530 : 48) พบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศไทย โดยเฉพาะทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ในระดับปานกลางและต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากครูที่สอนภาษาส่วนใหญ่ใช้วิธีอ่านโดยให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายคำศัพท์และโครงสร้างที่ยากไปเรื่อย ๆ จนจบ จากนั้นจึงตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ การที่ครูยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนเช่นนี้ ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสในการฝึกทักษะทางภาษา เด็กจึงมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านนับตั้งแต่การอ่านไม่ได้ อ่านได้แต่ไม่ถูก อ่านไม่คล่อง และอ่านไม่เข้าใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2533 : 58) ได้สำรวจงานวิจัยภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน

ในบรรดาทักษะภาษาทั้งสี่ด้าน การฟัง พูด อ่านและเขียน อันเป็นทักษะในการแสดงออกทางภาษา ผู้เรียนภาษาจะมีโอกาสใช้ประโยชน์จากการอ่านมากที่สุด โอกาสที่ผู้เรียนจะได้อ่านหรือจะต้องอ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า คู่มือการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ตลอดจนตำราวิชาการหรือหนังสือ เพื่อความรู้ความบันเทิงต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษมีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 4) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้กับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้การอ่านเป็นวิธีการสำคัญที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเพิ่มขึ้น อันจะเป็นการพัฒนาการพูด การเขียนต่อไป อีกทั้งเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะภาษาอื่นอื่น ๆ ได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านออกมาเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อ่านได้ เช่น เล่าให้เพื่อนฟัง บรรยายความรู้ที่อ่านให้ผู้อื่น ฟังผู้อื่นอ่าน ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากโดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากการอ่านที่ก่อให้เกิดการสื่อสารได้อย่างมีความหมายซึ่งเมื่อทักษะการอ่านได้พัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นย่อมทำให้ทักษะการฟัง พูด และเขียน ได้พัฒนาตามไปด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการถดถอยการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษานำไปวางนโยบายและหาทางพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองมีความเข้าใจในความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจะได้ร่วมมือกับโรงเรียนหาทางปรับปรุงแก้ไขให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งยังผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษามากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 1,759 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 887 คน และนักเรียนหญิง 872 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 440 คน มีความเชื่อมั่นร้อยละ 96 (Yamane. 1967 : 886) ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ขนาดโรงเรียน ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) เป็นนักเรียนชายจำนวน 222 คน และนักเรียนหญิง 218 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

3.1.1.2 ระดับชั้น

3.1.1.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1.1.4 นิสัยทางการเรียน

3.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.2.2 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

3.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

3.1.2.1 บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1.2.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องตามหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ วิชา English Is Fun

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง สิ่งส่งเสริมต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ด้านส่วนตัว หมายถึง สภาพโดยทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ทักษะคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

2.1.1 ระดับชั้นที่กำลังเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.1.2 ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก หรือแนวโน้มที่แสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนในแบบวัดเกี่ยวกับทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน

2.1.2.1 ด้านความรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การรู้คำศัพท์ การแต่งประโยค ไวยากรณ์

2.1.2.2 ด้านความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความรู้สึกชอบ ความพอใจ ความสนุกสนานเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.2.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ ไม่เคยขาดเรียน สนใจ ชักถาม ขยันทำการบ้าน ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน

2.1.3 นิสัยการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียน

2.2 ด้านครอบครัว หมายถึง สภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้แก่ สถานภาพของบิดามารดา เศรษฐกิจของบิดามารดา การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว

2.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นเดือน

2.2.2 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองภายในครอบครัวให้การสนับสนุนการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจ ชักถามแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินในการใช้จ่าย ให้นิเวศนักเรียนในการทำกิจกรรม

2.3 ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สถานการณ์ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

2.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนทางกายภาพที่มีผลการเรียนของนักเรียน ได้แก่ วิธีสอนของครู สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่

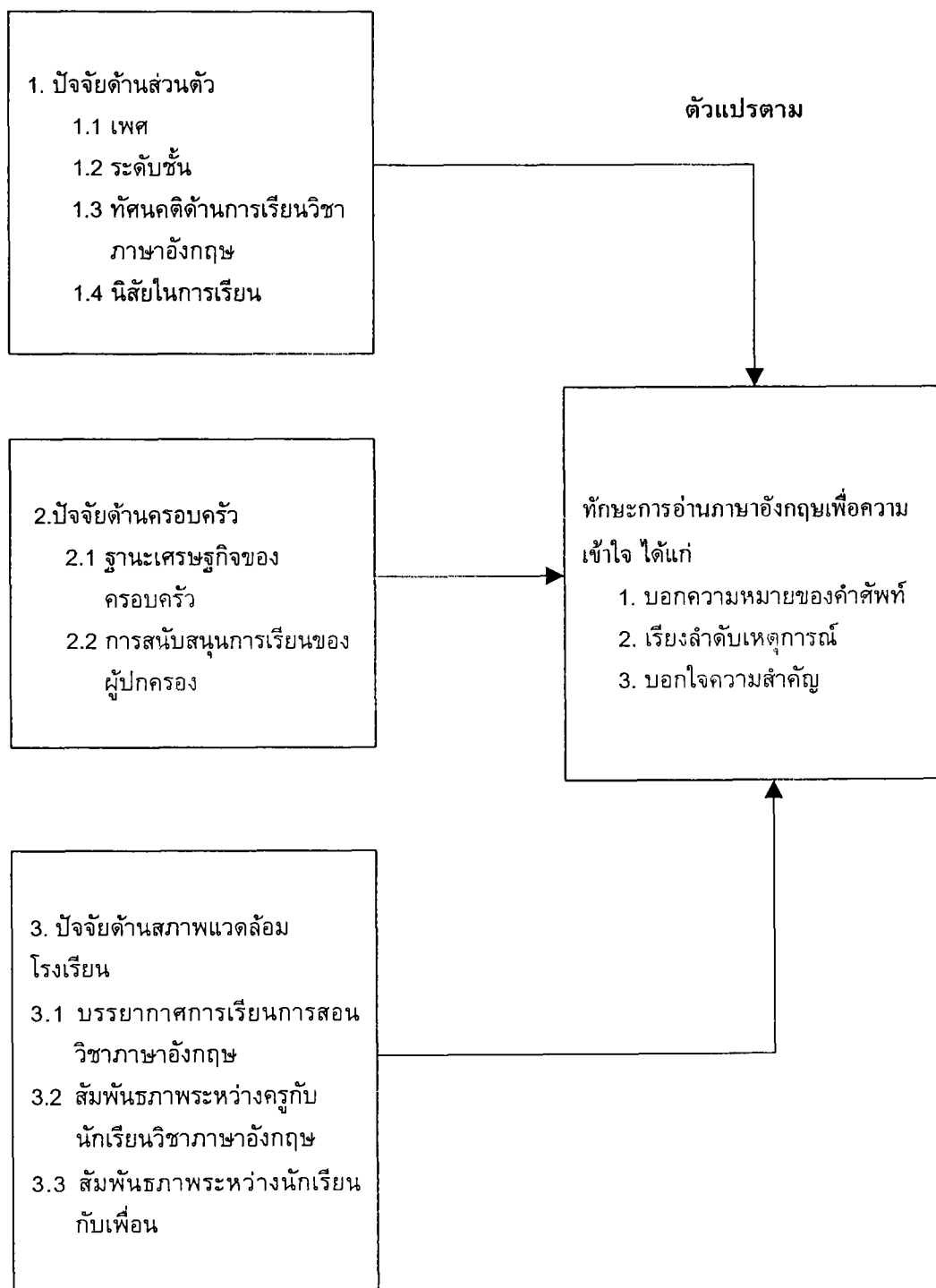
2.3.2.1 พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อนักเรียน ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้ความรัก ให้ความเป็นกันเอง ความห่วงใยและคอยดูแลให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อมีปัญหาอย่างใกล้ชิด

2.3.2.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำ และซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจากครู การแสดงความรักและเคารพของนักเรียนที่มีต่อครู การเชื่อฟังคำสั่งสอนของครูไม่ทำให้ครูเสียใจและการทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน
 - 2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน
 - 2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านครอบครัว
 - 3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง
 - 3.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง
 - 3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 4.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
 - 4.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
 - 4.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
 - 4.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 4.3.1 เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 - 4.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

เมื่อพูดถึงการอ่านคนส่วนมากจะเข้าใจว่าเป็นการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ความเป็นจริงแล้ว การอ่านไม่ใช่เป็นแต่เพียงการอ่านออกเสียงได้ แต่จะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วย นักการศึกษา และนักจิตวิทยาต่างตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้มีการมุ่งศึกษาค้นคว้าถึงกระบวนการในการอ่าน อย่างแท้จริง และได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้มากมายดังนี้

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านแตกต่างกันออกไปแต่ละคน เช่น คูเปอร์ และ คนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน กับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบขงความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการ สร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

กูดแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 84; อ้างอิงจาก Goodman. 1982 ; Smith. 1971 - 1973 ; Morris and Stewart – Dore. 1984) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดย ผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

วิลเลียม (Williams. 1986 : 2-3) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมองและทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ไม่ใช่เพียงการอ่านออกเสียงได้หรือเข้าใจความหมายของทุก ๆ คำ การอ่านที่มี ประสิทธิภาพ คือการอ่านเป็นกลุ่มคำและเลือกที่จะทำความเข้าใจกับส่วนหนึ่งของเนื้อความไม่ใช่เนื้อความ ทั้งหมด

กรมวิชาการ (2539 : 11) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่ผู้รับรู้นั้นเป็น ความคิดซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่าน คือการค้นคว้าหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

ประทีน มหาจันทร์ (2530 : 13) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการในการ แปลความของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริงผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมาย ของเรื่องที่อ่านซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานด้วย

จากการนิยามของการอ่านข้างต้น พอสรุปได้ว่า การอ่านคือความเข้าใจสารที่สื่อออกมาเป็น ภาษา นอกจากจะต้องอาศัยความรู้ในตัวภาษาแล้ว ยังต้องอาศัยโลกทัศน์ที่มีอยู่ในตัวผู้อ่านเข้ามามีส่วนร่วม ด้วย อย่างไรก็ตามความหมายของการอ่านตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแขนงความรู้ต่าง ๆ ก็ไม่ได้มอง จากแง่ความคิดเดียวกัน นักจิตวิทยามองการอ่านในแง่ของพฤติกรรมการเรียนรู้ นักภาษาศาสตร์มองการอ่าน ในแง่ของภาษาบริสุทธิ์ นักจิตภาษาจะมองความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิด และนักสังคมศาสตร์จะ มองภาษาในลักษณะที่สะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรม (Mary Finochiaro) เมื่อนักจิตวิทยามองการอ่านในแง่ ของพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นการอ่านในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับเรื่องขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัว ผู้อ่านมากขึ้น และมีความเห็นว่าการอ่านจะได้ผลหรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้น

1.1. 2 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เนื่องจากคำว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจยังไม่มีผู้ใดนิยามใช้ มีแต่คำว่าความเข้าใจในการ

อ่านดังนี้

มานิต บุญประเสริฐ (2533 : 1) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งความหมายของการอ่าน นักการศึกษาทางการอ่านกล่าวว่า ความหมายที่เกิดจากความเข้าใจเกิดขึ้นได้ทั้งความหมายที่ได้จากบทอ่าน และความหมายที่อยู่ในใจของผู้อ่าน

ฟาร์และคนอื่น ๆ (Farr and others) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายขึ้นจากตัวชี้แนะ (Text Cues) โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา โครงสร้างของงานเขียน สังกัปของเนื้อหาและการสื่อสาร กระบวนการดังกล่าวสำคัญต่อการอ้างอิง เพราะผู้อ่านจะใช้ความรู้ดังกล่าวในการเชื่อมโยงข้อมูลปลีกย่อยของเนื้อหา เพื่อก่อให้เกิดความหมายที่เหมาะสมของคำ และทำให้ข้อมูลที่บ่งบอกเป็นนัยมีความสมบูรณ์ นอกจากนี้ผู้อ่านยังเปิดกลไกของความเข้าใจและสร้างกลยุทธ์ต่าง ๆ ตามจุดประสงค์และลักษณะของการอ่าน

โลโน (Lono. 1987 : 67) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญมาสุดของการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง สามารถตีความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533 : 17) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเจต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่านสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความ และสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายที่เป็นตัวเขียน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดั่งนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางที่ดีในการฝึกการอ่านให้กับนักเรียน

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอโดยผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางที่ดีในการฝึกฝนให้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในการอ่านให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ดังนั้นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจน่าจะหมายถึงการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจจนเกิดความชำนาญ โดยนักเรียนสามารถเข้าใจได้ตรงตามที่ต้องการ สรุปใจความสำคัญได้ สามารถบอกความหมายคำศัพท์ เรียงลำดับเหตุการณ์ และประเมินความคิดจากการอ่านได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยตรงไม่มี ผู้วิจัยจึงนำเสนอเฉพาะผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแทน

เดคเคอร์ (Decker. 1988 : 1764-A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ในบริเวณชุมชนเทือกเขาร็อกกี โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้วและนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

เดคลานีย์ (Deklaney. 1985 : 111 - A) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 ฝึกโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญ เหล่านั้นเท่าที่จำได้ แล้วกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีเดิม ผลการทดลองพบว่า คะแนน

ความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

ฮอย (Hoye. 1988 : 3291-A) ได้ศึกษาประเมินผลประสิทธิภาพของการเขียนสรุปย่อที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในมหาวิทยาลัยเท็กซัสที่เมืองออสติน (Austin) จำนวนทั้งสิ้น 38 คน แบ่งนักศึกษาเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนหนึ่งเรียนการอ่านโดยใช้การเขียนสรุปย่อ อีกห้องเรียนหนึ่งเรียนโดยเขียนข้อความแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียนโดยการเขียนสรุปย่อมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนโดยใช้การเขียนสรุปย่อ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เยี่ยมจิต บุรณโกคา (2533 : 102) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนอิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาริตา ชูดวงแก้ว (2535 : 122) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัญชลี จิตต์โสภา (2536 : 64) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะ ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

เพ็ญศรี วิเรียงกุล (2521 : 11) กล่าวว่า เด็กหญิงและเด็กชายจะมีความพร้อมในระดับแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดประการแรกคือ ความพร้อมในการอ่าน โดยทั่วไปแล้วเด็กหญิงจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่าเด็กชาย และมีความสามารถเรียนการอ่านได้เร็วกว่าเด็กชาย นอกจากนี้ในด้านที่เกี่ยวกับการเขียน การสะกด และการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป เด็กหญิงก็จะดีกว่าเด็กชาย

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

อะแนสตาสี (Anastasi. 1958 : 497) ได้ศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ พบว่าเพศชายมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถในการคำนวณและความสามารถในการให้เหตุผลสูงกว่าเพศหญิง เพศหญิงมีความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านความจำสูงกว่าเพศชาย

คล้าก (Clark. 1961 : 205) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างเพศ โดยควบคุมในเรื่องอายุจริง อายุสมอง ต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับเกรด 3, 4 และ 8 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นละ 150 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชาย หญิงไม่แตกต่างในเรื่องเกณฑ์สติปัญญา และทักษะพื้นฐานในการอ่าน การทำเลขคณิต แต่ในเรื่องการใช้ ภาษาและสะกดคำ ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย แสดงให้เห็นว่าโดยเฉพาะเรื่องภาษานักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชาย

โครินนา เอ อี ธิงตัน และลี เอ็ม วอลเฟิล (Corina A' Ethington and Lee M. Wolfe : 361 - 377) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศในรูปแบบเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องมาศึกษา ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิม เจตคติต่อวิชา คณิตศาสตร์ และความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2533 เป็นนักเรียนชาย 6,058 คน นักเรียนหญิง 7,115 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้การวิเคราะห์ โครงสร้างแบบลิสเรล (LISREL) และการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนชาย และพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีอิทธิพลใน รูปแบบที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยผ่านมาทาง พื้นฐานความรู้เดิม เจตคติต่อคณิตศาสตร์ และความสามารถทางด้านมิติสัมพันธ์

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุนันท์ จันทระ (2526 : 72) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อ ปี พ.ศ. 2526 พบว่า เพศของที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยนักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูง กว่านักเรียนชาย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

เมตาอัส และคนอื่น ๆ (Madaus and others. 1979 : 49) วิจัยเกี่ยวกับการใช้ค่าเฉลี่ยในระดับ โรงเรียนเป็นค่าของตัวแปรในการวิเคราะห์ว่า ทำให้ไม่เห็นความแตกต่างระหว่างหน่วยย่อย ๆ ภายใน โรงเรียนอันได้แก่ ห้องเรียนและนักเรียน ซึ่งอาจเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ที่ดีกว่า และได้สังเกตเห็นว่า เมื่อแบ่งความแปรปรวนทั้งหมดภายในโรงเรียนออกเป็นความแปรปรวนอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่าง ห้องเรียน ชั้นเรียน และระหว่างนักเรียน พบว่าความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์อันเนื่องมาจากความแตกต่าง ระหว่างห้องเรียน ชั้นเรียนมีมากพอสมควร ดังนั้นผลการวิจัยที่ไม่พบอิทธิพลของโรงเรียนนั้นเนื่อง มาจากไปมุ่งวิเคราะห์ความแปรปรวนเป็นส่วนน้อยที่ตรงเรียนสามารถอธิบายได้ และละเลยความแปรปรวน อันเนื่องมาจากห้องเรียน ชั้นเรียน และนักเรียนนั่นเอง

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นัทท์ (เสาวรัตน์ จุลรัตน์. 2535 : 26 ; อ้างอิงจาก Nutt. 1972 : 650 – A) ได้ทำการ ศึกษาปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น 7 –12 จำนวน 607 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหา เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับของโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันตนาการ นอกจากนี้ยัง พบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เลิศพร ภาระสกุล (2527 : 32) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ สัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสำรวจผลการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 629 คน พบว่า พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบความล้มเหลวในการศึกษามากกว่าชั้นปีที่ 2 และ 3 คือ ชั้นปีที่ 1 สอบตกวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 36 ชั้นปีที่ 2 สอบตกร้อยละ 16 ส่วนชั้นปีที่ 3 ตกน้อยที่สุด คือร้อยละ 5

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2529 : 126) พบว่า เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ไม่เข้าใจในการแก้ปัญหาโจทย์ ความรู้พื้นฐานไม่ดี และเนื้อหาวิชายากเกินไป และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความยาวขึ้นกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งส่วนมากจะเป็นพื้นฐานคณิตศาสตร์ เช่น ตัวประกอบ จำนวนนับ ทศนิยม เศษส่วน ฯลฯ

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.3.1.1 ความหมายของทัศนคติ

คำว่าทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีผู้ใช้คำอื่นในภาษาไทยกันว่า เจตคติ หรือ เจตคติ ซึ่งมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้นิยามหรือคำจำกัดความไว้หลายท่านดังนี้

อัลพอร์ต (Allport. 1967 : 156) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หรือ ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่เราได้รับ ซึ่งมีทั้งความรู้สึกในทางบวก คือ ความพอใจ เห็นด้วย ชอบ และความรู้สึกในทางลบ คือ ไม่พอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพอันประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์

กมลรัตน์ หล้าสูงศรี (2528 : 172) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบเรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ ทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

ไพศาล หวังพานิช (2535 : 146) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีผลต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติต่อการเรียน ว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน ระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกเป็น 2 ด้าน

- 1.ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา
- 2.ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทักษะคิดต่อการเรียนหมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าของการศึกษา

วิชชุตา เดียวกุล (2529 : 14) กล่าวว่า ทักษะคิดต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู การยอมรับคุณค่าทางการศึกษา วัดได้โดยทัศนคติทางการเรียน

จากความหมายของทัศนคติต่อการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ทักษะคิดต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียนและที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะคือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจมาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา
2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

2.3.1.2 สาเหตุการเกิดทัศนคติ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี (2524 : 234) ได้กล่าวว่า ทักษะคิดเกิดจากสาเหตุเหล่านี้

1. การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เกิดจากครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธก็จะมีคามเลื่อมใสในศาสนาพุทธไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนาทุกวัน
2. จากประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขข่มมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสุนัขมากกว่าคนทั่วไป
3. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจซึ่งมักจะเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
4. การรับเอาทัศนคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นทัศนคติของเรา เช่น เมื่อเราเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยเราก็มักมีทัศนคติต่าง ๆ จากนักศึกษาเก่า
5. เกิดจากลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เช่น บางคนที่มีมองโลกแง่ร้ายก็มีแนวโน้มจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งอื่น
6. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์
7. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา ทำให้เราเกิดทัศนคติต่อสิ่งอื่น ๆ เช่น คนที่มีทัศนคติต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้รักษาโรคของเขาให้หายได้

2.3.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบตามแนวความคิดของ ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) มีอยู่ 3 ประการดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นการที่สมองของบุคคลได้รับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ ทำให้เกิดทัศนคติซึ่งแสดงออกในแนวที่คิดว่าอะไรถูกหรืออะไรผิด
2. ความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่คล้อยตามความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ทัศนคติจะแสดงออกในรูปของความชอบหรือไม่ชอบพอใจหรือไม่พอใจ องค์ประกอบด้านความรู้สึกจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกทีหนึ่ง
3. พฤติกรรม (Behavioral Component) คือความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติหรือ

ตอบสนอง เป็นผลเนื่องมาจากความคิดและความรู้สึกซึ่งจะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ

2.3.1.4 ลักษณะทั่วไปของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนบ่งบอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ ของบุคคลซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสถียรโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตน เมื่อเขาารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2. ทัศนคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกันได้

3. ทัศนคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถออกได้สองทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์ – คดโกง รัก –เกลียด ชอบ – ไม่ชอบ ขยัน – ขี้เกียจ

4. ทิศทางมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยแตกต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ขยันมาก ขยันน้อย เป็นต้น

5 ทัศนคติต้องมีเป้าหมาย (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

2.3.1.5 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

จากการศึกษาของ ส. วาสนา ประมวลพฤกษ์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเข้าในทางที่ ชอบ ไม่ชอบ ต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนั้นจะเป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาวะของความพร้อมจะตอบสนองนั้นเป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้

3. ทัศนคติไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. ทัศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการอธิบายหรือทำนายทัศนคติได้

5. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลา ความเป็นปฏิกิริยา เป็นต้น

6. ทัศนคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อประสบสภาพแวดล้อมใหม่แตกต่างไปจากเดิม

2.3.1.6 สาเหตุของการเกิดทัศนคติ

คว้น ขาวหนู (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดทัศนคติไว้ว่า มิได้เกิดขึ้นเฉย ๆ แต่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้ คือ

1. เกิดจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตประจำวัน ทักษะที่เกิดขึ้นนี้จะมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร
2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้นซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้นและรวดเร็วโดยทันทีทันใดนั่นเอง ทักษะนี้ก็เกิดขึ้นได้แล้ว ทักษะแบบนี้เป็นได้ทั้งทักษะชั่วคราวและถาวร
3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่ตนนิยมชมชอบ เมื่อบุคคลนั้นแนะนำเขาก็จะปฏิบัติตามโดยดุษฎี
4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเราชอบสิ่งนั้น เมื่อเราพบของใหม่ที่คล้ายกันก็จะชอบด้วย เช่น เราชอบสีชมพู เมื่อเห็นคนใส่ชุดสีชมพูเราก็ชอบด้วยอย่างนี้เป็นต้น

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การ์ดเนอร์ (Gardner. 1985 : 156 - 159) ที่ทำการศึกษา โดยใช้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (A Causal Model) กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาฝรั่งเศส เป็นภาษาที่สองในปีแรก จำนวน 140 คน ผลการวิจัยพบว่า การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส จะก่อให้เกิดแรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 103 - 108) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่ทำให้การเรียนต่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ องค์ประกอบด้านการสอน ได้แก่ คุณภาพของครูผู้สอน โอกาสการเรียนรู้ของผู้เรียน และเกณฑ์การประเมินผล องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษา และองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ ยึดมั่นต่อภาษาตัวเอง

โบโนโม (Bonomo. 1990 : 437 - A) ที่ศึกษาลักษณะจิตพิสัย ของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษากับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต นอกจากนี้ยังใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-dept Interview) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตนเอง การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศจะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self-esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude)

ไซออน (Sion. 1993 : 4239 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สอง โดยใช้รูปแบบการทดสอบของการ์ดเนอร์ (A test of Gardner's Model) จุดมุ่งหมายในการศึกษา คือ การหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่าง เจตคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวลในการเรียน และอิทธิพลของตัวแปรเหล่านี้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเซาท์เธอร์นแคลิฟอร์เนีย ใช้แบบทดสอบวัดทัศนคติและแรงจูงใจที่พัฒนาโดย การ์ดเนอร์ (Gardner) และสไมท์ (Smyth) แบบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบวัดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านและการฟัง เรื่องความ ไวยกรณี และการสอบปากเปล่า ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเกี่ยวกับเจตคติ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนอื่น ๆ และเจตคติที่มีต่อสถานการณ์การเรียนรู้อาจทำให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจจะเป็น

สาเหตุทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการลดความวิตกกังวลเป็นสาเหตุทางอ้อมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ยามัวร์ (Yamoor. 1986 : 3626 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานานาชาติกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษานานาชาติที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในมหาวิทยาลัยโอไฮโอ จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบวัดเจตคติและแรงจูงใจของการดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert) และแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 3 ชุด ประกอบด้วย ข้อสอบวัดความสามารถทางภาษาโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัยมิชิแกน และแบบสอบวัดทักษะการเขียนของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชลธิชา จินดากุล (2530 : 398 - 399) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001($r_{xy}=0.4183$)

ยุวณู วัชรานันท์ (2533 : 386 - 387) พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสามารถทำนายคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.79

ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 92 - 95) ได้วิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพการสอนของครู วิธีการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนปฏิบัติ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียนเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สภาพความเจริญของชุมชน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนทางกายภาพ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเชิงวิชาการ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 680 คน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านวิชาการ ความตั้งใจเรียน สภาพความเจริญของชุมชน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (Achara Wongsotorn. 1975 : 221 - 225) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความคิด ด้านความถนัด ทัศนคติ และแรงจูงใจ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จำนวน 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติและแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกฉัตร พัฒราช (2528 : 47 - 48) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยของพลศึกษาในภาคกลาง" ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้น ๆ ก็จะถูก

กระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

เรนเน (Wrenn. 1968 : 1 - 4) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน เป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนั้นอาจจะมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคในการเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2525 : 19) กล่าวว่า คำว่า “นิสัยในการเรียน” “ทักษะในการเรียน” และ “เทคนิคในการเรียน” มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียน หมายถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการ

แก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนหมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด การทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่าง ๆ ในการเรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นิสัยในการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการปฏิบัติเป็นวิธีการในการเรียนที่ซ้ำ ๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960:552 - 544) ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน และการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เพอร์ซิวัล (มโนญ เป้นเจริญ. 2522 : 10 อ้างอิงมาจาก Percival. 1956) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนมัธยมคูลูชา มลรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิง 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลเวอร์คลิฟแลนด์ ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 411 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 218 คน ปัญหาที่ทำการศึกษามีทั้งหมด 15 หมวด ได้แก่ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยในการเรียน สันทนาการคุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิจการมารยาท ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานในแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติและความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่น ผลการศึกษาปัญหาอื่น ๆ มีความสำคัญน้อยและมาก ส่วนปัญหาเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว

กิริยามารยาท มีความสำคัญกับนักเรียนในระดับปานกลาง

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศไทย

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525 : 95 - 98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ทัศนคติทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97คนพบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ชเนติ สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68 - 76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปจากการศึกษางานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศ พบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านครอบครัว

3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 23) ให้ความหมายว่า หมายถึงระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมจะส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ย่อมจะส่งผลกระทบถึงการเรียนด้วย

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 46) ได้กล่าวว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำหรือยากจนมักจะมีปัญหาทางร่างกายและจิตใจ และนำไปสู่ปัญหาความประพฤติจนกลายเป็นปัญหาการเรียน ปัญหาอารมณ์

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาการเรียน

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เวธิธันตัน (สุมิลลิกา อุดการ. 2537 : 18 อ้างอิงจาก Worthing. 1971 : 7 - 10) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ของครอบครัว โดยแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับปานกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนของเด็กในความปกครอง สูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ

แกริสัน,คิงสตัน และแมคโดนัลด์ (Garison,Kingston and Mcdonald. 1966 : 415) ที่ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี พบว่า เด็กที่มาจาก

ครอบครัวยังมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้

แอสติน (Astin. 1964 : 219 - 227) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นักศึกษาต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่านิสิตส่วนใหญ่ที่ต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยู่ในระดับต่ำ

3.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2526 : 26) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านบิดามารดา ด้านนิสิต และด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2524 จำนวน 2,650 คน ปีที่ 3 จำนวน 2,541 คน ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล (2532 : 138) ทำการวิจัยพบว่า กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ที่มีบิดามีรายได้สูง สามารถทำคะแนนสอบจัดลำดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงด้วย แสดงว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน

ชนิกา ศิลปอนันต์ (2521 : 291 - 315) ที่ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่ 1 พบว่า นิสิตที่มีบิดาที่มีรายได้สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มีบิดาที่มีรายได้ต่ำ

ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดามีผลโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อปัญหาเรียนของนักเรียน กล่าวคือ เด็กที่มาจากฐานะทางเศรษฐกิจดีจะส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีด้วย

3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

เมอร์เรย์และเซนท์เนอร์ (Murray and Zentner. 1985 : 518) ให้ความเห็นว่า ครอบครัวเป็นระบบสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมของสังคมประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป อาศัยร่วมกันด้วยความสัมพันธ์ที่อาจเกิดจากการสืบสายโลหิต การแต่งงานหรือการรับเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ที่อยู่ร่วมกันโดยมีสัญญาผูกมัดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตามหน้าที่ของครอบครัวและแรงสนับสนุนของครอบครัวยังคงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ประหยัดศรี เกื้อนศิริ (2536 : 23) กล่าวว่า ความหมายของคำว่า "ครอบครัว" ทั้งที่มีความเหมือนและความแตกต่างกันอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ของผู้ให้ความหมายหรือค่านิยมว่าจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือขานรับการด้านวิทยาการแขนงใด ฉะนั้น ความหมายของ "ครอบครัว" จึงอาจกล่าวได้หลายลักษณะ สภาพครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เพราะครอบครัวมีความสำคัญ เป็นศูนย์กลางการพัฒนา นิสิตทั้งทางร่างกาย สมอ สติปัญญา และจิตใจ หากครอบครัวให้ความอบอุ่นอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย แสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่ อย่างดีพร้อมทั้งสนับสนุนและช่วยเหลือ มุกदानจะทำให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

ซอง และแฮทตี (Song and Hattie. 1984 : 1267 - 1281) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวว่า เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพล ต่อการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าสภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ครอบครัวที่สนับสนุน เอาใจใส่นักเรียนในด้านการเรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โบรซี่ (Broxie. 1988 : 2806 - A) ได้ศึกษาพบว่า การที่บิดามารดาเห็นว่า บุตรทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยหรือไม่ และการที่บิดาหรือมารดาให้ความช่วยเหลือบุตรในขณะที่บุตรทำการบ้าน พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวทำนายระดับคะแนนของบุตรได้ดี

ชอร์ และไลแมน (Shore and Leiman. 1960 : 391) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครองและความรับผิดชอบ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยเลสเตอร์ จูเนียร์ (Leicester Junior) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในการเรื่องการเรียนรู้และการวางแผนเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในการปกครอง

เมเยอร์ริแบงก์ (Marjoribank. 1972 : 103 - 109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability และแบบสอบถามพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

3.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญศรี ชินตปัญญากุล (2533 : 111 - 112) พบว่า โดยทั่วไปแล้ว การที่ผู้ปกครองมีการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียน รวมทั้งการให้การสนับสนุน และส่งเสริมกำลังใจแก่นักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ปราโมทย์ กรองบุญศรี (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า การได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิกานต์ เพียรบุญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในครอบครัว มีผลโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง จะส่งผลต่อการเรียนของเด็กนักเรียน ถ้าในครอบครัวผู้ปกครองส่งเสริม เอาใจใส่ สนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

4.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

ปัจจุบันโรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เนื่องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ดังนั้นโรงเรียนจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียน ดังที่นักวิชาการ

ละเมียด ลิมาอักษร (2519 : 23 - 28) ได้กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาแก่เด็กโดยตรง สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนจึงเป็นบรรยากาศที่สำคัญที่สุด โรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กได้พบสิ่งแวดล้อมหลายอย่าง เช่น ได้มีการสมาคมติดต่อกับครูและเพื่อนนักเรียนวัยต่าง ๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู ได้เล่นและทำงานร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์และโทรทัศน์ และได้ฟังวิทยุที่ครูจัดขึ้นเพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งสิ้น ช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ

ลอว์เรนซ์ (Lawrens. 1976 : 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจ อารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัวกระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียน และย่อมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

วิธฮอล (Withall. 1979 : 347) กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เห็นว่าประสบการณ์นั้นตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของเขา และไม่ใช่บรรยากาศที่ขู่เข็ญ กล่าวคือ นักเรียนไม่รู้สึกลัวสถานการณ์นั้น ๆ มีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีความจริงใจต่อกัน

สุพิชญา และคนอื่น ๆ (2524 : 182 - 187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชา เช่น วางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อาคารถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวน ภายในตกแต่งด้วยสิ่งที่สวยงามเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่น ได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความต้องการของการศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ อีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้นักเรียนก็คือ การจัดบทเรียนซึ่งครูควรพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนซึ่งเหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็กและท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การจัดใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบขบวนการเรียนการสอนให้ได้ผลดีขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ

ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่ครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียนกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงและกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างและประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลาเช่นเดียวกัน ครูต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาหรือเนื้อหาที่สอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือสาขาวิชา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้นอาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียนหรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกรักและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตามสถานที่ที่ใช้เรียนจะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่ไวเวกวิ้งว่งจนรู้สึกหลับนอนแล้ว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นจะต้องเป็นประโยชน์ต่อการสอนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักการศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษา ได้ระบุไว้แน่ชัดว่ายังไม่มียุทธวิธีการสอนใด ๆ ในโลกนี้ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถทางการสอนได้

พอร์ณี ชูทัย เจนจิต (2522 : 190) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบที่จะช่วยพัฒนานักเรียนคือการคำนึงถึงการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) โดยครูผู้สอนกระตุ้นให้กำลังใจเด็กเชื่อในความสามารถของตนที่จะทำงานนั้น ๆ แม้ว่าจะเป็นงานที่ค่อนข้างยาก

2. บรรยากาศที่อิสระ (Freedom) เป็นบรรยากาศที่เด็กมีโอกาสที่จะเลือกในสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า ซึ่งรวมถึงโอกาสที่จะทำผิดพลาดด้วย บรรยากาศนี้จะก่อให้เกิดการเรียนรู้จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเองที่จะศึกษาค้นคว้า ไม่เกิดความตึงเครียด

3. บรรยากาศซึ่งมีการยอมรับนับถือ (Respect) การที่ครูเห็นคุณค่าในตัวเด็กเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานโนคติเกี่ยวกับตนเอง จะมีผลต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็กและยังทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่า และยอมรับนับถือในตนเองอีกด้วย

4. บรรยากาศที่มีความอบอุ่น (Warmth) การที่ครูมีความเข้าใจเป็นมิตร ยอมรับตลอดจนให้ความช่วยเหลือ จะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นสบายใจ อยากเข้าไปติดต่อด้วย

5. บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) เป็นความจำเป็นที่ครูจะต้องฝึกให้เด็กมีวินัย แต่ไม่ได้หมายความว่าให้การควบคุมลงโทษ แต่ครูต้องมีความสุภาพ มีความหนักแน่น และมีให้สิทธิกับเด็กบางคน

6. บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success) เป็นสิ่งที่ครูควรสร้างให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน คนเราจะเรียนรู้ตนเองมีความสามารถนั้นมิใช่จากความล้มเหลว แต่จากความสำเร็จ

สิริวรรณ ศรีพล (2526 : 172 - 174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างเต็มที่ ผักผ่อนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุดให้ออกสันทนาการในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้น

3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นต้นแบบที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

สุปริชา หิรัญโต (2524 : 183) ได้กล่าวถึงหลักการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่ดีไว้ดังนี้คือ

1. ควรมีความสว่างในห้องเรียนในระดับที่มองเห็นได้ คือ มองเห็นได้เร็ว สบายตา และชัดเจน

2. ควรไกลจากแหล่งกำเนิดเสียงรบกวนจากบริเวณรอบ ๆ หรือภายนอกห้องเรียนเพราะเสียงรบกวนจะทำให้รู้สึกรำคาญ เครียด กระวนกระวาย และเหน็ดเหนื่อย นอกจากนั้นเสียงรบกวนยังเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียน ฉะนั้นควรมีการควบคุมเสียงรบกวน เลือกที่ตั้งโรงเรียนให้ไกลจากเขตจราจรแออัดแน่น ทางรถไฟ เป็นต้น

รอกเจอร์ส (Rogers. 1969 : 157 - 164) มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่า ควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึก ทำทีที่มีต่อกัน ตลอดจนเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียดเป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อถือนระหว่างครูและนักเรียนจึงย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ อันได้แก่ ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

ประดินันท์ อุปนัย (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไปเป็นด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความสัมพันธ์กันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้น นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสาร สรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียนควรมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนด้วยกันเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์ และระเบียบของห้องเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดง

ออกในการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ดังนั้นทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน

4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

4.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลวิน ลิปปेट และ ไวท์ (Lewin, Lippert and White. 1939 : 271 - 279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตย มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาดกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนร่าเริง มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดันเกรงกลัวได้ ๆ ออกไปจากชั้นได้

ทิดแมน (Tiedman. 1942 : 657 - 664) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยขมขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

บุธ (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Buth. 1942 : 645 - 656) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดี มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีความสามารถปรับตัวได้สูงซึ่งกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

โอเบอร์ทฟเฟอร์ (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 17 ; อ้างอิงจาก Oberteuffer. 1945 : 296 - 297) ได้ศึกษาสภาพจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่าอิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อสภาพจิตใจ และการจัดบรรยากาศของห้องเรียนดีจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนขยันและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจ และยอมรับนักเรียน

4.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 179) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน โดยใช้ผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 1,415 คน ครู 30 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 10 ปรากฏว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัด ความสนใจ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เวลาที่ใช้ในการเรียน อาชีพของบิดามารดา คุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน

วาสนา พิทักษ์สาลี (2527 : 77 - 79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชานักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

4.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48 - 67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ได้เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียน จะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดินันท์ อุปรนัย (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ คือ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งครูและนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนเช่นเดียวกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า หากปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีในห้องเรียนจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนที่จะดีขึ้น

4.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

4.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

พรณี ชูทัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีเมตตา มีความกรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

จินตนา มาพวง (ศรีระพร จันทะโนทก. 2538 : 36 ; อ้างอิงจาก จินตนา มาพวง. 2519 : 61 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการสอนระดับอุดมศึกษา) ได้ศึกษาตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตและอาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษา พบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับวิชาที่สอน

กรมวิชาการ (2528 : 69 - 72) ศึกษาการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนจริงศึกษาของครูด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน จาก 54 โรงเรียน พบว่า พฤติกรรมที่ครูแสดงออกขณะทำการสอนคือ ครูมีอารมณ์ดี เป็นกันเองกับนักเรียน แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ใช้คำพูดที่สุภาพเป็นกันเองกับนักเรียน มีความกระตือรือร้นและตั้งใจสอน ซึ่งเป็นการวางตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เป็นผลปฏิสัมพันธ์ต่อนักเรียน คือ นักเรียนเชื่อมั่นศรัทธา พร้อมที่จะปฏิบัติตามแบบอย่างที่ดีครูปฏิบัติ

สิริพร ดาววัน (2540 : 45) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี เด็กจะมีความขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้นในการเรียน

4.2.2.4 งานวิจัยในประเทศ

ทิดแมน (Tiedman. 1942 : 657 - 664) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาไม่ชอบครูเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจและไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

บุช (วิลเลียม ทองขาว. 2527 : 16 -17 ; อ้างอิงจาก Stiles and Dorsey. 1950 : Democretoc in Secondary School) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในการเรียนการสอนดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตยนั้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นแบบสั่งและเชื่อฟัง โดยไม่มีข้อโต้แย้ง นักเรียนจะสนใจบทเรียนเพื่อคะแนนของตนโดยไม่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่วนครูไม่มีจุดหมายที่จะพัฒนานักเรียน ให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ เท่าที่ควรเพียงแต่ต้องการให้นักเรียนสนใจบทเรียนที่ตนกำลังสอนเท่านั้น ครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่ตนพอใจ บังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติของจิตใจ หรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียนจะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

2. การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยนั้นครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูยอมรับในความแตกต่างของนักเรียนทั้งด้านความสนใจ ความสามารถ ทัศนคติ ส่วนนักเรียนต้องการได้รับความรู้มากกว่าคะแนนสูง ๆ และครูเป็นเพียงที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยจึงเป็นการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนซึ่งบรรยากาศแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่าสัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องการมีการสื่อสารความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนของเด็กนักเรียนที่นักเรียนจะตั้งใจเรียน และอยากมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

4.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

4.3.1 เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

4.3.1.1 ความหมายสัมพันธภาพ (Relationship)

ลูนิย์ ดันติพัฒนานันท์ (2522 : 57) กล่าวว่า สัมพันธภาพ หมายถึง การที่บุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ทำความรู้จักติดต่อกันโดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเดือน เป็นปี หรือตลอดชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดและลักษณะสัมพันธภาพ

ไพโรรัตน์ ทองอุไร (2529 : 57) กล่าวว่า สัมพันธภาพ หมายถึง การทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้เป็นกระบวนการระหว่างบุคคลขึ้น โดยพยายามทำให้การปฏิสัมพันธ์กันนั้นเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

ดังนั้นสัมพันธภาพจึงหมายถึง พฤติกรรมการแสดงปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างบุคคล ทั้งภาษาท่าทางและถ้อยคำเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ร่วม โดยใช้ความอดทน ควบคุมอารมณ์ในการอยู่ร่วมกัน และมีน้ำใจช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

การสร้างสัมพันธภาพนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในการดำรงชีวิตของเราซึ่งเริ่มมาตั้งแต่แรกเกิดถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในด้านต่าง ๆ ของชีวิตขึ้นอยู่กับ

กับการสร้างสัมพันธภาพ บางคนแม้จะมีความรู้ความสามารถสูง แต่มีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกในรูปแบบไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ไม่ดีต่อกันทำให้เกิดปัญหาในการดำรงชีวิต เกิดความอึดอัดไม่สบายใจ ขาดความมั่นใจ จึงหลบหลีกจากสังคม หรือประสบความล้มเหลวในชีวิต

สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน คือ ความรัก ความเข้าใจ การให้เกียรติ ยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน พิลโรตน์ ทองอุไร (2529 : 97) กล่าวว่า มโนทัศน์พื้นฐานในการสร้างสัมพันธภาพซึ่งจะช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์เป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่าย ได้แก่ มโนทัศน์พื้นฐานในเรื่องความรัก ความเอาใจใส่ มีน้ำใจ ความเห็นอกเห็นใจ ความเชื่อถือ และการให้เกียรติต่อกันเป็นบ่อเกิดแห่งการยอมรับแล้วเมื่อเกิดการยอมรับแล้วความสนใจต่อกันจะมากขึ้น ก่อให้เกิดความต้องการที่จะติดต่อสื่อสาร และนั่นคือ จุดเริ่มต้นของการสร้างสัมพันธภาพ

กระบวนการของสัมพันธภาพเป็นกระบวนการที่บุคคล 2 คน หรือมากกว่าต่างแสดงพฤติกรรมต่อกัน และพฤติกรรมที่แสดงออกต่อการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นมีทั้งการแสดงออกทางภาวะถ้อยคำ เช่น การใช้ถ้อยคำสุภาพ นุ่มนวล ต่อกันและการแสดงออกทางภาษาท่าทาง เช่น สีหน้า แววตา น้ำเสียง การเคลื่อนไหว ซึ่งพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลแสดงต่อกันแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

วิจิตร อวทะกุล (2526 : 20) กล่าวว่า บุคคลย่อมมีความแตกต่างกันมากบ้าง น้อยบ้าง จากดีที่สุด ดีมาก ดี ค่อนข้างดี พอใช้ ใช้ไม่ได้ เลว เลวน้อย เลวมาก เหล่านี้คละกันไป บุคคลจึงต้องเผชิญและสัมพันธภาพกับบุคคลเหล่านั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ซิกเกอร์ริง (Chickering. 1969 : 94) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคล กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับ

1. ความรู้สึกเกี่ยวกับความอดทนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น
2. คุณภาพของสัมพันธภาพ

1. ความอดทนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

ความอดทนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลสามารถยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นและมีความใจกว้าง ซิกเกอร์ริง (Chickering. 1969 : 94) ซึ่งการยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

นอกจากนี้ วิจิตร อวทะกุล (2526 : 21 - 22) กล่าวว่าบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันมากบ้าง น้อยบ้างและการเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จะทำให้บุคคลเข้าใจ และได้มีความอดทนในความสัมพันธภาพ วิจิตร อวทะกุล (2526 : 21 - 22) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของบุคคลดังนี้

1. รูปร่างหน้าตา (Appearance) บุคคลย่อมเลือกเกิดไม่ได้ บางคนสูง บางคนต่ำ บางคนขาว บางคนหน้าดำตึ บางคนพิการ เป็นต้น แต่มนุษย์เป็นคนเสมอเหมือนกันหมด ดังนั้นไม่ควรมียึดคติในรูปร่างท่าทาง และการแต่งกายของบุคคลในการมีความสัมพันธ์
2. อารมณ์ (Emotional) บุคคลมีอารมณ์ต่างกัน บางคนอารมณ์เย็น บางคนอารมณ์ร้อน โมโห ฉุนเฉียว โกรธง่าย การแสดงออกต่างกันทำให้บุคลิกต่างกัน
3. นิสัย (Habit) บางคนนิสัยดี ขยันขันแข็ง ซื่อสัตย์สุจริต แต่บางคนนิสัยใจคอร้าย ไวใจไม่ได้ คดโกง เป็นต้น
4. ทศนคติ (Attitude) หรือท่าทีความรู้สึกที่แสดงออกแตกต่างกันเป็นรายบุคคลหรือหมู่เหล่า
5. พฤติกรรม (Behavior) ของมนุษย์ต่างกันสุดพรรณนา

6. ความถนัด (Aptitude) บุคคลมีความถนัดตามธรรมชาติต่างกัน ถ้าได้ทำงานที่ถนัด จะทำได้ดีมาก แต่ถ้าให้ทำงานในสิ่งที่ไม่ถนัด นอกจากจะทำได้ไม่ดีหรือทำได้แต่ไม่ดี ผลงานเสีย หนักใจ กลุ่มใจ

7. ความสามารถ (Ability) บุคคลมีความสามารถแตกต่างกัน เช่น ด้านร่างกายแข็งแรง ไม่เท่ากัน คนที่แข็งแรงย่อมทำงานหนักได้มากกว่าคนอ่อนแอ ผู้ชายแข็งแรงกว่าผู้หญิง ผู้หญิงทำงานละเอียดเรียบร้อย

8. สุขภาพ (Health) บุคคลย่อมมีสุขภาพแข็งแรง อ่อนแอไม่เท่ากัน บางคนผอมแห้ง แรงน้อย บางคนมีโรคประจำตัว บางคนสมบูรณ์

9. รสนิยม (Taste) บุคคลมีรสนิยมต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ควรดูถูกเหยียดหยาม เหยียดเย้ยถากถาง ต่ำหนิติเตียนเพราะบุคคลมีพื้นฐานต่างกัน

สรุปได้ว่า ความอดทนที่อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น บุคคลต้องเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่น ไม่ควรให้ความไม่เข้าใจกันเป็นเครื่องกีดขวางความสัมพันธ์เพราะทำให้เกิดอคติ อารมณ์ขัดแย้งในความไม่เหมือนตนเอง บุคคลต้องพยายามเข้าใจเปิดกว้างและระลึกว่าเป็นคนของแต่ละบุคคลจะต้องได้รับความเคารพนับถือควรมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น (วิจิต อวาทกุล. 2526 : 24 - 25)

2. คุณภาพของสัมพันธภาพ

(Chickering. 1969 : 94) กล่าวว่าคุณภาพของสัมพันธภาพ หมายถึง ความรู้สึกจากการพึ่งพาตนเองหรือพึ่งบุคคลอื่นไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ได้แก่ การวางใจ การให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ตลอดจนการให้และการรับ ดังนั้นคุณภาพของสัมพันธภาพจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลมีความไว้วางใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นั่นสิ่งที่สำคัญคือ บุคคลจะต้องมีความจริงใจต่อกันเปิดเผยตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดความไว้วางใจมั่นใจในตัวบุคคลนั้น การไว้วางใจจะเกิดจากการยอมรับและการเปิดเผยต่อกันอย่างจริงใจ มีการช่วยเหลือเท่าที่ทำได้ หากบุคคลมีการเปิดเผยตนเองแต่ไม่ยอมรับบุคคลอื่น ความไว้วางใจก็จะไม่เกิดขึ้น (Johnson. 1972 : 43 - 46)

ออรุณี หอมเศรษฐี (2529 : 53 - 54) กล่าวว่า บุคคลจะมีความสัมพันธ์และสนิทสนมกันได้จะต้องมีพื้นฐานของความไว้วางใจเกิดขึ้นก่อน ความไว้วางใจจะทำให้บุคคลเกิดความอบอุ่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือ เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การมีความไว้วางใจจะต้องมีการพัฒนาเป็นขั้นตอน มิใช่ไปสู่จุดหมายได้เลยภายในครั้งเดียว ความไว้วางใจจะถูกสร้างขึ้นได้กับบุคคลนั้นมีความรู้สึกที่ได้รับการสนับสนุนและมีการยอมรับ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความไว้วางใจกันมากขึ้น

จอห์นสัน (Johnson. 1972 : 43 - 46) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่บุคคลมีการเปิดเผยตนเองจะทำให้เกิดความไว้วางใจ มั่นใจในตัวเอง บุคคลนั้น การไว้วางใจจะเกิดการยอมรับบุคคลอื่นและมีการติดต่อกันอย่างเปิดเผย มีการช่วยเหลือเท่าที่จะกระทำได้ หากบุคคลมีการเปิดเผยตนเอง แต่ไม่รู้สึกยอมรับบุคคลอื่น ความไว้วางใจจะไม่เกิดขึ้นและไม่เกิดการเปิดเผยตนเองอีกต่อไป

กิตติวดี บุญเชื้อ (2525 : 14) กล่าวว่า สำหรับการติดต่อหรือสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จะไม่มีบุคคลใดที่จะเป็น “ผู้ให้” หรือ “ผู้รับ” อยู่ฝ่ายเดียว ควรจะต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพราะเป็นพฤติกรรมสังคมที่จะต้องมีการตอบสนองกัน พฤติกรรมสังคมนั้นเป็นศิลปะที่เรียนได้แต่จะยากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับพื้นฐานอันละเอียดอ่อนของจิตใจแต่ละบุคคล บางคนอาจจะละเอียดมากสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้ไวและสามารถ “ให้” สิ่งที่คุณนั้นต้องการได้อย่างถูกต้องทั้งกาลเทศะ ผลที่เกิดขึ้นคือความพอใจ อันนำไปสู่ไมตรีจิตและมิตรภาพ แต่บางครั้งพื้นฐานจิตใจยังไม่ละเอียดอ่อน จึงยังไม่สามารถอ่านความรู้สึกหรือความต้องการของอีกฝ่ายหนึ่งได้ การตอบสนองจึงอาจจะไม่ตรงหรือไม่ถูกต้อง ผลที่เกิดขึ้นคือความ

พึงพอใจจะนำไปสู่ความขัดแย้ง นอกจากนี้ ปัจจัยที่แฝงอยู่และเป็นเครื่องเสริมให้มิตรภาพดำเนินไปอย่างราบรื่น คือ ความจริงใจที่เกิดขึ้นทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับ

ซูซีย์ สมิททิก (2528 : 87 – 88) กล่าวว่า ส่วนการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนเป็นการให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น ขณะเดียวกันต้องไม่เป็นการทำร้ายตนเอง หรือมีลักษณะที่สนองความต้องการของผู้อื่นเสมอ พยายามที่จะทำอะไรเพื่อบุคคลอื่นแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นรู้สึกเหนื่อยอ่อนทั้งกายและใจ กลายเป็นบุคคลเหินห่างกับตนเอง แต่ถ้าเราเป็นตัวของตัวเองและรู้วิธีการสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการของตนเองและบุคคลอื่น ถึงแม้เราจะช่วยเหลือบุคคลอื่นในยามที่บุคคลนั้นมีปัญหา แต่เราจะไม่แก้ปัญหาแทนบุคคลนั้นหมดทุกอย่าง เพราะเรามีความเชื่อมั่นว่าบุคคลนั้นมีความสามารถที่จะรับผิดชอบตนเองได้

สรุปได้ว่า คุณภาพของสัมพันธภาพมีลักษณะของการพึงพอใจซึ่งกัน และกันคือ กล้าเปิดเผยตนเอง มีความไว้วางใจ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน มีความเป็นตัวของตัวเอง เป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ และไม่ควรวินิจฉัยหรือตำหนิผู้อื่นมากเกินไป ก็จะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีได้

4.3.1.2 ปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

คาร์คัฟ และเบเรนสัน (Carkhuff and Berenson. 1997 : 203 - 207) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไว้ดังนี้

1. สัมพันธภาพแบบเปิด การเปิดเผยความรู้สึกเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสพการณ์ ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย เพื่อความเข้าใจอันดี และก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่มั่นคง
2. มีความรู้สึกร่วม หมายถึง สามารถมีความเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคล
3. เคารพและยอมรับในบุคคลอื่น หมายถึง ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด ไม่ประเมิณบุคคล เคารพในบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น
4. การยอมรับโดยไม่ต้องเห็นด้วย หมายถึง การเป็นผู้ฟังที่ดีพยายามทำความเข้าใจโดยประเมิณบุคคลอื่น แต่ให้ความสนในบุคคลอื่น

ก.ปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

คาร์คัฟ และเบเรนสัน (Carkhuff and Berenson. 1997: 203 - 207) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไว้ดังนี้

1. สัมพันธภาพแบบเปิด การเปิดเผยความรู้สึกเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสพการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเปิดเผย เพื่อความเข้าใจอันดี และก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่มั่นคง
2. มีความรู้สึกร่วม หมายถึง สามารถมีความเข้าใจบุคคลอื่น รับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคล
3. เคารพ และยอมรับในบุคคลอื่น หมายถึง ยอมรับบุคคลอื่นโดยไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด ไม่ประเมิณบุคคล เคารพในบุคคลอื่น รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น
4. การยอมรับโดยไม่ต้องเห็นด้วย หมายถึง การเป็นผู้ฟังที่ดีพยายามทำความเข้าใจโดยประเมิณบุคคลอื่น แต่ให้ความสนในบุคคลอื่น

ข. ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างสัมพันธภาพ

ความสามารถที่จะให้ผู้อื่นยอมรับเป็นเพื่อนขึ้นอยู่กับความสามารถและทักษะทางสังคมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งโคลแมนและแฮมแมน (สุภาพรณ โคตรจรัส. 2527 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974)

1. การมีวัตถุประสงค์ร่วม

สัมพันธภาพใดก็ตามจะยั่งยืนก็ต่อเมื่อสัมพันธภาพนั้นสนองความต้องการของบุคคลทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อความรัก การเป็นที่ยอมรับทางสังคม ความรู้สึกมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี เป็นต้น ถ้าไม่สนองความต้องการแม้ในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สัมพันธภาพไม่อาจคงอยู่ได้ ดังนั้นการมีวัตถุประสงค์ และความต้องการร่วมกัน จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

2. การเคารพในสิทธิและความเป็นตัวเองของบุคคล

สัมพันธภาพที่ใกล้ชิดอาจแตกร้างได้ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งล่วงล้ำสิทธิผู้อื่น ไม่ยอมให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นตัวของตัวเอง คนที่เคยสนิทกันอาจเลิกคบกันได้ การปฏิบัติต่อกันแบบประชาธิปไตยด้วยความเคารพในสิทธิ และเสรีภาพของกันและกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องยอมรับและเห็นด้วยกับความคิดหรือความเชื่อของเรา

3. โครงสร้างและแบบแผนของสัมพันธภาพ

สัมพันธภาพทางสังคมโดยทั่วไปมักมีโครงสร้างและลักษณะการติดต่อสื่อสารเฉพาะอย่างเป็นที่ตกลงสอดคล้องกัน เช่น สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับเพื่อน บิดามารดากับบุตร เป็นต้น โครงสร้าง และแบบแผนการติดต่อสื่อสารจะขึ้นอยู่กับผู้อื่นที่อยู่ในสัมพันธภาพนั้น ๆ เป็นราย ๆ ไปเป็นส่วนใหญ่ โครงสร้างและแบบแผนการติดต่อสื่อสารพัฒนาขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ทั้งสองฝ่ายได้รับ

4. องค์ประกอบของการติดต่อสื่อสาร

องค์ประกอบในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้แก่

- 1) การมีภูมิหลังและประสบการณ์แตกต่างกัน เช่น ผู้ที่มีระดับการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจเดียวกัน มักมีภาษาที่สื่อสารความหมายระดับเดียว
- 2) การเลือกรับรู้โดยให้ความสนใจเฉพาะข้อความบางตอน ทำให้ไม่ได้ข้อเท็จจริงทั้งหมด ซึ่งทำให้การตีความผิดพลาดได้
- 3) อารมณ์และความรู้สึกในขณะที่มีการรับรู้ ปัจจัยในสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์หรือบุคคลที่ก่อให้เกิดอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความมั่นใจ ความกลัว หรือความโกรธ เป็นต้น อาจทำให้เกิดการรับรู้ และการตีความที่ผิดพลาดได้
- 4) ความไม่ไวในการรับรู้ ส่วนใหญ่อารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความต่าง ๆ มีความสำคัญยิ่งกว่าข้อความที่สื่อสารออกมา ความไม่สามารถรับรู้อารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่อาจทำให้รู้ตีความหมายพลาดได้

5. การรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อมอย่างกระจ่าง

- 1) การรับรู้ตนตามความเป็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับตนเอง

2) การรับรู้ผู้อื่นได้ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับในตัวจริงของผู้อื่น

3) การรับรู้ผู้อื่นได้ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งสัมพันธ์ภาพจะยืนยาวได้ถ้าสนองความต้องการและก่อให้เกิดความพึงพอใจร่วมกันทั้งสองฝ่าย ดังนั้นจึงต้องพยายามขจัดปัญหาในการติดต่อสื่อสารที่เกิดขึ้น

6. ความห่วงใยในสวัสดิการของผู้อื่น

อาจแสดงออกโดยคำพูดหรือการกระทำ อาจพูดปลอบ แสดงความห่วงใยหรือให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นประสบความยุ่งยากลำบากใจ หรือแสดงความซาบซึ้ง แสดงความขอบคุณในคุณความดีที่ผู้อื่นได้แสดงต่อตน แสดงความชื่นชมในความดีที่ผู้อื่นมี ย่อมเป็นการเสริมแรง คุณลักษณะเช่นนั้นจะช่วยเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

7. การซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

การเป็นตัวของตัวเองและซื่อสัตย์ต่อความคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลไม่ควรหลีกเลี่ยงที่จะพูดความจริง เพียงเพราะไม่กล้าเผชิญความขัดแย้งและควรมีความเชื่อด้วยว่าผู้อื่นยอมกล้าแสดงความจริง และหาหนทางแก้ไขได้ในทางสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม ความเป็นจริงที่พูดต้องแสดงให้เห็นความเคารพในความเป็นตัวของตัวเรา ของผู้อื่นคำนึงถึงความต้องการแสดงความรู้สึกของผู้อื่น พร้อมทั้งแสดงความห่วงใย เป็นมิตรอย่างจริงใจด้วยความหวังดีจึงเป็นความจริงที่นุ่มนวล ไม่ก้าวร้าว ถ้าถามเพื่อนว่า ชอบทรงผมแบบใหม่ของเขาไหม ถ้าเราไม่ชอบเห็นว่ามันสวย การตอบว่าดูไม่คุ้นหน้า ทรงผมเก่าถ้าจะรับหน้ามากกว่าคงจะสร้างสรรค์กว่าการตอบว่า ดูไม่ได้เลยหรือน่าเกลียด เป็นต้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า จุดเริ่มต้นของการสร้างสัมพันธ์คือ การมีแนวคิดพื้นฐานในเรื่องความรัก ความเป็นอกเห็นใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิของบุคคล มีความอดทนในการอยู่ร่วมกัน รู้จักการให้ และรับด้วยความจริงใจ มีความไว้วางใจต่อกัน

4.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

4.3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จงกล ศศิภุรี (2500 : 70 - 74) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นเตรียมอุดมศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.75 รองลงมาคือ มีปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ ปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 37.50

สมบัติ วัจนสาริกากุล (2524 : 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาวะแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์ แก่นักศึกษา

บุปผา การิเวท (2527 : 91) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศสูง และการคบเพื่อนทำให้นักศึกษามีวุฒิทางอารมณ์ และมีความมั่นใจในตัวเองสูง ดังนั้น มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น กิจกรรม ดนตรี ละคร ศิลป และกีฬา อันเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า และจำเป็นต่อการศึกษา

4.3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอนแลนด์ (Gronlund. 1959 : 176) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นมักจะมีปัญหาด้านการเรียนด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนอาจทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข

ดีเซนา (Desena. 1964 : 145 - 149) ได้ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคุณลักษณะที่สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เดวิด (David. 1971 : 5789 - A) พบว่า นักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างในชั้นเพื่อนในชั้นมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และมีการขัดแย้ง สมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

เดออสเตอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981 : Management Accounting : A Decision Emphasis) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัย ข้างต้น สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่ไม่ดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 1,759 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 887 คน และนักเรียนหญิง 872 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 440 คน ซึ่งมีความเชื่อมั่นร้อยละ 96 (Yamane, 1967 : 886) เป็นนักเรียนชายจำนวน 222 คน และนักเรียนหญิง 218 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ ขนาดโรงเรียน ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 1,759 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 887 คน และนักเรียนหญิง 872 คน แบ่งออกเป็น

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชาย จำนวน 299 คน นักเรียนหญิง จำนวน 291 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชาย จำนวน 283 คน นักเรียนหญิง จำนวน 282 คน

1.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชาย จำนวน 295 คน นักเรียนหญิง จำนวน 289 คน

2. ผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 96 ได้ตัวอย่างจำนวน 440 คน คิดเป็นสัดส่วนประชากรต่อกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 4 : 1

3. ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียน มีโรงเรียนเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน มีโรงเรียนขนาดกลาง 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 5 โรงเรียน

4. ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายตามขนาดของโรงเรียน ขนาดกลางและเล็ก ได้โรงเรียนขนาดกลาง 3 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียน และในแต่ละโรงเรียนจะแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 สุ่มอย่างง่ายได้จำนวนนักเรียนเป็นตัวอย่าง จำนวน 440 คน เป็นนักเรียนชาย 222 คน นักเรียนหญิง 218 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน ระดับชั้นและเพศ

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ชั้น	เพศ				รวม	
			หญิง		ชาย			
			ประชา กร	กลุ่มตัว อย่าง	ประชา กร	กลุ่มตัว อย่าง	ประชา กร	กลุ่มตัว อย่าง
กลาง	โรงเรียนปทุมวัน	ป.4	94	24	88	22	184	46
		ป.5	97	25	89	23	192	48
		ป.6	89	23	89	23	184	46
	โรงเรียนปลุกจิต	ป.4	94	24	97	25	196	49
		ป.5	89	23	92	23	184	46
		ป.6	97	25	96	24	196	49
	รวม		560	144	551	140	1,136	284
เล็ก	โรงเรียนวัดชัยมงคล	ป.4	35	9	41	10	76	19
		ป.5	32	8	33	8	65	16
		ป.6	35	9	37	9	72	18
	โรงเรียนสวนหลวง	ป.4	32	8	37	9	69	17
		ป.5	32	8	37	9	69	17
		ป.6	32	8	37	9	69	17
	โรงเรียนวัดดวงแข	ป.4	36	9	36	9	72	18
		ป.5	32	8	32	8	64	16
		ป.6	36	9	36	9	72	18
	รวม		312	76	336	80	628	156
	รวมทั้งสิ้น		872	220	887	220	1,759	440

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียน

1 เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับชั้น

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ย) =

4. รายได้ของผู้ปกครอง..... บาท/ เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ศึกษาแบบสอบถามทัศนคติของ ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2535 : 154 - 156) และ รัตนา รอดอ่อง (2536 : 110 -113)

2.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 2.1 และ 2.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

2.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 15 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.252 – 5.660

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยตัดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดใน

ข้อ 2.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7810

2.7 ลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ทมี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 แบบสอบถามนักเรียนด้านความคิด

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	ด้านความคิด ในบรรดา 4 ทักษะในการเรียน ภาษาอังกฤษการอ่านเป็นทักษะ ที่ยากที่สุด					
00	การฝึกความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ ไม่จำเป็นต้องทำ แบบฝึกหัดมาก					
000	ครูผู้สอนเตรียมการสอนมาอย่างดี จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้มากขึ้น					

2.2 แบบสอบถามนักเรียนด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่แสดงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง
และบางครั้งไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ด้านความรู้สึก วิชาการอ่านภาษาอังกฤษเป็น วิชาที่น่าสนใจที่สุด					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลิน และ อยากติดตามเนื้อเรื่องภาษา อังกฤษที่อ่าน					
000	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ ง่วงนอน และสับ สนเสมอในชั่วโมงการอ่านภาษา อังกฤษ					

2.3 แบบสอบถามนักเรียนด้านความแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่แสดงถึงการกระทำของนักเรียนที่มีต่อ
การอ่านภาษาอังกฤษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับกระทำของนักเรียนบ้าง
และบางครั้งไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ด้านพฤติกรรม นักเรียนนำความรู้ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิต ประจำวัน					
00	ในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อ ข้าพเจ้าพบคำยาก ข้าพเจ้ามักจะ ค้นหาความหมายของคำศัพท์ จากพจนานุกรมเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
000	ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการถามครู และเพื่อน ๆ จนเข้าใจ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	มากบ่อยครั้ง	บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	มากบ่อยครั้ง	บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 8 -11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33	หมายถึง มีทัศนคติในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66	หมายถึง มีทัศนคติในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00	หมายถึง มีทัศนคติในระดับดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

3.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ศึกษาแบบสอบถามนิสัยในการเรียนของบราวน์ และโฮล์ทแมน (Brown and Holtman, 1966) และเป็นฉบับภาษาไทยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538) เสาวลักษณ์ จุ่มพลพงษ์ (2527) และปราณี ปฐมชัยวัฒน์ (2534)

3.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 3.1 และ 3.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

3.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 10 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.158 – 5.908

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยคิดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 3.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7763

3.7 ลักษณะของแบบสอบถามนัยในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ที่มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามนัยในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

บ่อยครั้งที่สุด	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเป็นประจำ
บ่อย	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเป็นบางครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนนานครั้งมากหรือไม่เคยกระทำเลย

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้งที่สุด	บ่อย	ปานกลาง	บางครั้ง	ไม่เคยเลย
000	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกวิชาด้วยตนเอง เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
บ่อยครั้งที่สุด	5	1
บ่อย	4	2
ปานกลาง	3	3
บางครั้ง	2	4
ไม่เคยเลย	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538, หน้า 8-11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง สูง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

4.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ของ อรุณ กัณสิทธิ์ (2542) และ พยอม ธีรอรุณ (2540)

4.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 4.1 และ 4.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมวิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสนา จุรัตน์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

4.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 10 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.205 – 5.416

4.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยัดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 4.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7644

4.7 ลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
00	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
ปานกลาง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 8-11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง มีการให้การสนับสนุนไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง มีการให้การสนับสนุนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง มีการให้การสนับสนุนดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

5.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของ สิริพร ดาววัน (2540) เดิมศักดิ์ คทวิช (2540) และ กรพินธุ์ วัฒนสุข (2542)

5.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 5.1 และ 5.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

5.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เพื่อตรวจหาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

5.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 11 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.497 – 7.334

5.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยคัดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 5.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7544

5.7 ลักษณะของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ทมี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ห้องเรียนมีเสียงรบกวน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
ปานกลาง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 8 -11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง มีสภาพแวดล้อมในการเรียนไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง มีสภาพแวดล้อมในการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง มีสภาพแวดล้อมในการเรียนดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

6.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ของ ศรีระพร จันทโนทก (2538) ไชนา แก้วจันทรา (2542) และชาติชาย หมั่นสมศรี (2542)

6.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 6.1 และ 6.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับปริมาณศัพท์เฉพาะและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

6.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับปริมาณศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

6.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 20 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.966 – 7.185

6.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยตัดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 6.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7699

6.7 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ที่มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่ง

ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูให้ความเป็นเองกับข้าพเจ้า					
00	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียน วิชาภาษาอังกฤษกับครูได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
ปานกลาง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 8 -11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ของ สุมาลี สุวรรณภักดี (2541) และ บุญผา ประทีปทอง (2542)

7.3 สร้างข้อคำถามโดยอาศัยข้อมูลจาก 7.1 และ 7.2 มาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

7.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ดร.พาสนา จุรัตน์ เพื่อตรวจหาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

7.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 10 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสวนลุมพินี จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดบรมนิวาส จำนวน 35 คน และโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำโดยนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดจนถึงต่ำสุด นำผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง 25% และผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดย t-test โดยเลือกเฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้จำนวน 10 ข้อมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.759 – 6.651

7.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยตัดเฉพาะข้อที่ใช้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7.5 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8140

7.7 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ที่มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่ง

ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง

และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
ปานกลาง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 8 -11) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานครในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 หาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง F
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z	แทน	สมการพยากรณ์คุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่ได้จากการพยากรณ์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
Y	แทน	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X_4	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X_5	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X_6	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง
X_7	แทน	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_8	แทน	นิสัยในการเรียน
X_9	แทน	การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

X_{10}	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{11}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{12}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ศึกษาระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับนิสัยในการเรียน ระดับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ระดับบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และระดับ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
4. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

- ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับต่อไปนี้
- ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับนิสัยในการเรียน ระดับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ระดับบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน รายได้ของผู้ปกครอง ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยในการเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 ผลการค้นหาค่าตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง ดังปรากฏผลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	219	49.77
หญิง	221	50.23
รวม	440	100.00

ระดับชั้นที่กำลังเรียน		
ประถมศึกษาปีที่ 4	148	33.64
ประถมศึกษาปีที่ 5	143	32.50
ประถมศึกษาปีที่ 6	149	33.86
รวม	440	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 คน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลได้ดังนี้

เพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกันเท่ากับ 219 คน และ 221 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.77 และร้อยละ 50.23 ตามลำดับ

ระดับชั้นที่กำลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนใกล้เคียงกันเท่ากับ 148 คน 143 คน และ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 33.64 ร้อยละ 32.50 และร้อยละ 33.86 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับนิสัยในการเรียน ระดับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ระดับบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังปรากฏผลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับนิสัยในการเรียน ระดับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ระดับบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	ค่าเฉลี่ย
1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	2.568	1.086	ปานกลาง
2. รายได้ของผู้ปกครอง	5,242.251	3,150.620	ต่ำ
3. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.777	.436	บวก
4. นิสัยในการเรียน	3.536	.550	ปานกลาง
5. การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง	3.823	.687	สูง
6. บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	3.808	.538	ดี
7. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.679	.522	ดี
8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.463	.502	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ส่วนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รายได้ของผู้ปกครอง นิสัยในการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการกระจายของคะแนนไม่มาก ยกเว้นรายได้ของผู้ปกครองมีความแตกต่างกันมาก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน รายได้ของผู้ปกครอง ทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยในการเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังปรากฏผลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นที่กำลังเรียน รายได้ของผู้ปกครอง ทศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยในการเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง บรรยายากการรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	Y
X ₁	1.000	-1.000**	.016	-.008	-.008	-.040	-.153**	-.275**	-.258**	-.094*	-.133**	-.011	-.212**
X ₂		1.000	-.016	.008	.008	.040	.153**	.275**	.258**	.094*	.133**	.011	.212**
X ₃			1.000	-.494**	-.509**	.026	-.055	.154**	-.053	-.071	-.074	-.031	.221**
X ₄				1.000	-.497**	-.141**	.114*	-.057	.062	.144**	.175**	.028	-.073
X ₅					1.000	.114*	-.058	-.098*	-.008	-.072	-.100*	.003	-.149**
X ₆						1.000	.070	.053	.056	.023	.004	.061	.093
X ₇							1.000	.465**	.440**	.502**	.504**	.187**	.319**
X ₈								1.000	.525**	.433**	.494**	.124**	.366**
X ₉									1.000	.532**	.570**	.178**	.314**
X ₁₀										1.000	.661**	.185**	.187**
X ₁₁											1.000	.276**	.225**
X ₁₂												1.000	-.110*
Y													1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน จำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (X_7) นิยายในการเรียน (X_8) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) บรรยายภาคการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{10}) และ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน (X_{11}) โดยทุกตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) และ รายได้ของผู้ปกครอง (X_6)

ตอนที่ 4 ผลการค้นหาวัยการณที่สามารถทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	6	135.680	22.613	25.614**
Residual	433	382.275	.883	
Total	439	517.955		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 6 ตัวแปร ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₈	.282	.105	.143	.366	.134	67.582**
X ₈ X ₇	.528	.122	.212	.402	.162	42.210**
X ₈ X ₇ X ₃	.495	.098	.216	.446	.199	36.171**
X ₈ X ₇ X ₃ X ₁₂	-.413	.091	-.191	.480	.231	32.626**
X ₈ X ₇ X ₃ X ₁₂ X ₉	.260	.081	.165	.502	.252	29.291**
X ₈ X ₇ X ₃ X ₁₂ X ₉ X ₁	-.224	.094	-.103	.512	.940	25.614**

R	=	.512
R ²	=	.262
SE _{est}	=	.940
a	=	4.163

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์โดยการนำตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดเข้ามาในสมการทีละตัวตามลำดับ พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร เรียงลำดับจากที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยการเรียนรู้ (X₈) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (X₇) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₂) การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X₉) และเพศชาย (X₁) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 26.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .940 มีค่าคงที่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ -.042 ดังนั้นจึงสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานครในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 4.163 + .282 X_8 + .528 X_7 + .495 X_3 - .413 X_{12} + .260 X_9 - .224 X_1$$

หมายความว่า หากนิสัยในการเรียนรู้ (X₈) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (X₇) การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X₉) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย และเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X₃) จะส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับ .282 หน่วย .528 หน่วย .260 หน่วย และ .495 หน่วย ตามลำดับ แต่หากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₂)

เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย และเป็นเพศชาย (X_1) จะส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
เปลี่ยนไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับ .413 หน่วย และ .224 หน่วยตามลำดับ

สมการพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .143 X_8 + .212 X_7 + .216 X_3 - .191 X_{12} + .165 X_9 - .103 X_1$$

หมายความว่า หากนิสัยในการเรียน (X_8) ทักษะที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_7) การ
สนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย และเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(X_3) จะส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับ .143 หน่วย
.212 หน่วย .165 หน่วย และ .216 หน่วย ตามลำดับ แต่หากสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12})
เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย และเป็นเพศชาย (X_1) จะส่งผลให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
เปลี่ยนไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับ .191 หน่วย และ .103 หน่วยตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการถดถอยพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 1,759 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 887 คน และนักเรียนหญิง 872 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนวิชา English Is Fun ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 440 คน ซึ่งมีความเชื่อมั่นร้อยละ 96 (Yamane, 1967 : 886) เป็นนักเรียนชายจำนวน 222 คน และนักเรียนหญิง 218 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ขนาดโรงเรียน ระดับชั้นชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีทั้งหมด 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8156 แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านความคิด จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7514
2. ด้านความรู้สึก จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7810
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7633

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8763

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7644

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7544

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7699

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8140

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานครในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน - 15 พฤศจิกายน 2545
3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามมาได้ 440 ฉบับ ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษา โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ทักษะคิดด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_7) นิสัยด้านการเรียน (X_8) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{11}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ .212, .221, .319, .366, .314, .187

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ -.212, -.149, -.110

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6) และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุด ได้แก่ แก่ นิสัยการเรียน (X_8) ทักษะที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_7) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) และเพศชาย (X_1) ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 26.20

5. สมการพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 4.163 + .282 X_8 + .528 X_7 + .495 X_3 - .413 X_{12} + .260 X_9 - .224 X_1$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .143 X_8 + .212 X_7 + .216 X_3 - .191 X_{12} + .165 X_9 - .103 X_1$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ทักษะด้านการเรียนภาษาอังกฤษ (X_7) นิสัยด้านการเรียน (X_8) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{11}) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนหญิงมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงสนใจในเรื่องการเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน นานอุปกรณ์มาครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ประกอบกับเด็กในวัยนี้จะสนใจในเรื่องการเรียนมากกว่าเด็กผู้ชายที่สนใจในเรื่องกิจกรรม หรือการเข้ากลุ่มกับเพื่อนมากกว่า

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอะแนสตาสี (Anastasi. 1958 : 497) ศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ พบว่าเพศชายมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถในการคำนวณและความสามารถในการให้เหตุผลสูงกว่าเพศหญิง เพศหญิงมีความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านความจำสูงกว่าเพศชาย คลาร์ก (Clark. 1961 : 205) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเพศ โดยควบคุมในเรื่องอายุจริง อายุสมอง ต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับเกรด 3, 4 และ 8 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นละ 150 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายหญิงไม่แตกต่างในเรื่องเกณฑ์สติปัญญา และทักษะพื้นฐานในการอ่าน การทำเลขคณิต แต่ในเรื่องการใช้ภาษาและสะกดคำ ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย แสดงให้เห็นว่าโดยเฉพาะเรื่องภาษานักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชาย

ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความง่ายและไม่เน้นในเรื่องการท่องคำศัพท์และไวยากรณ์ดังเช่นของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความยากในเนื้อหาในด้านการเน้นทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์ และ ทักษะการอ่านที่เน้นการเข้าใจเนื้อเรื่อง จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญ แก้วประสิทธิ์ (2532 : 137) พบว่า เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ไม่เข้าใจในการแก้ปัญหาโจทย์ ความรู้พื้นฐานไม่ดี และเนื้อหาวิชายากเกินไป และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความยากขึ้นกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งส่วนมากจะเป็นพื้นฐานคณิตศาสตร์ เช่น ตัวประกอบ จำนวนนับ ทศนิยม เศษส่วน ฯลฯ และสอดคล้องกับงานวิจัยของระวีวรรณ จำเรียง (2540 : 149) ทำการวิจัยเรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร” พบว่า ระดับชั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.3 ทศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่ทศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีทศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ มีความคิด ความรู้สึกชอบ แล้วเห็นถึงประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน เช่นตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การขยันทำแบบฝึกหัด เป็นต้น ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยวนุช วิพชนานนท์ (2533 : 386-387) พบว่า ทศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสามารถทำนายคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.79 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกฉัตร พัฒราช (2528 : 47-48) ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยของพลศึกษาในภาคกลาง” ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.4 นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยการเรียนที่ดีส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีนิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี กล่าวคือ นักเรียนมีความรับผิดชอบในตัวเอง มีการทำบ้านอย่างสม่ำเสมอ รู้จักแบ่งเวลาในการทบทวนหนังสือ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทเรียน ไม่เคยขาดเรียนและมาเรียนทันเวลา อีกทั้งทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีเพิ่มขึ้นด้วย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97คนพบว่า ทศนคติ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนดี สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68-76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นสรุปได้ว่า นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.5 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่าผู้ปกครองที่สนับสนุนการเรียนของนักเรียนในด้านการเรียนหนังสือส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะ เมื่อผู้ปกครองให้ความสนใจ เอาใจใส่ สนับสนุน ให้ความสนใจ ชักถามแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้อำนาจในการใช้จ่าย ให้อาหารนักเรียนในการทำกิจกรรม และให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน และเป็นแรงผลักดันให้ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตรงข้ามกับนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ย่อมทำให้เด็กรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง ขาดกำลังใจที่จะเรียนหนังสือ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี ชินตาปัญญากุล (2533 : 111 - 112) พบว่า โดยทั่วไปแล้ว การที่ผู้ปกครองมีการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียน รวมทั้งการให้การสนับสนุน และส่งเสริมกำลังใจแก่นักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า การได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.6 บรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่าบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ดีส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะ วิธีการสอนของครูช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เด็กจะเกิดความตั้งใจเรียน กระตือรือร้น ต้องการที่จะเรียน ต้องการที่จะทำความเข้าใจ ต้องการที่จะแสวงหาความรู้ ดังนั้นถ้าบรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี นักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน บางครั้งหนีเรียน เข้าเรียนสาย ย่อมส่งผลให้ผลการเรียนไม่ดีตามมา

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุธ (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Butth. 1942 : 645 -656) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีความสามารถปรับตัวได้สูงซึ่งกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควรและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา พิทักษ์สาลี (2527 : 77-79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชานักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนที่ดีส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี ทั้งนี้เพราะ การที่ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่เด็กนักเรียน ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กนักเรียน เด็กจะมีความอบอุ่น มีความรู้สึกที่ดีต่อครู เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และทำให้เกิดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ตั้งใจเรียน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 179) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน โดยใช้ผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 1,415 คน ครู 30 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัด ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เวลาที่ใช้ในการเรียน อาชีพของบิดามารดา คุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา พิทักษ์สาธิต (2527 : 77-79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่ม วิชานักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศชาย และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนชายมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ไม่ดี ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนชายส่วนใหญ่อยู่ในห้องเรียนอาจจะชอบพูดคุยและไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร และมีความสนใจในกิจกรรมและการเข้ากลุ่มกับเพื่อนมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นจึงพบว่า เพศชายมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ พันธะนิยะ (2535: 90-96) ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักการอ่านมากกว่านักเรียนชาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังคณา กล่อมฤทธิ์ (2532 : 83 - 84) พบว่า นักเรียนหญิงมีนิสัยรักการอ่านมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้น จึงส่งผลต่อการพยากรณ์ต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สรุปได้ว่า เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ไม่ดี ทั้งนี้เพราะ หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้นค่อนข้างยาก เนื้อหาที่เน้นส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องคำศัพท์ที่ยากและมีจำนวนมากขึ้น รวมทั้งการเน้นไวยากรณ์ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะเตรียมไปสู่ระดับชั้นมัธยมศึกษา ทำให้ยากต่อการเข้าใจบทเรียน

สรุปได้ว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่อยู่ในวัยนี้ ยังเป็นวัยที่เน้นเรื่องการเล่น ความสนุกสนานและความบันเทิงมากกว่าที่จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ฉะนั้นแม้ว่าจะมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนแต่แนวโน้มจะเป็นเพื่อนเล่น หรือมุ่งสนใจในด้านความสนุกสนานบันเทิง ไม่ได้เป็นเพื่อนในด้านการปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ฉะนั้นจึงทำให้สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนั้นมีความสัมพันธ์ด้านลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทักษะในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีและบางคนอาจจะไม่มีทักษะในการอ่านที่ไม่ดี ทั้งนี้ เพราะ บางคนที่มีทักษะในด้านการอ่านดี อาจเนื่องมาจาก นักเรียนบางคนอาจได้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีมาจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ อีกก็ยังมีพื้นฐานทางด้านการอ่านที่ดีอยู่แล้ว จึงทำให้ต้องมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดี แต่บางคนที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเบื่อบ้าง อาจเนื่องมาจากมีทัศนคติทางลบกับภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้ไม่ตั้งใจเรียน ไม่รับผิดชอบในการเรียน ไม่แบ่งเวลาในการทำบ้านหรือการทบทวนวิชาที่เรียน จึงทำให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่ดีด้วย

สรุปได้ว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

3.2 รายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ นักเรียนที่ผู้ปกครองรายได้ต่อครอบครัวสูงมีทักษะในการเรียนทั้งดี ทั้งนี้เพราะ และบางคนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่ดี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองนั้นจะสามารถจัดสรรสิ่งต่าง ๆ ให้กับนักเรียนได้อย่างดี ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน หรือการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนพิเศษ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนหนังสือได้อย่างเต็มที่ และนักเรียนบางคนที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ทั้งนี้เพราะ แม้

ผู้ปกครองจะสามารถจัดสรรในเรื่องการเรียนอย่างเต็มที่ แต่นักเรียนนั้นไม่มีความตั้งใจในการเรียน หรือมีนิสัยที่เกียจคร้านในการเรียน รู้สึกไม่ชอบที่จะเรียนภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษที่ไม่ดี ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร มี 6 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้แก่ นิสัยการเรียน ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองและเพศชาย อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 นิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนที่นักเรียนกระทำเป็นประจำ แสดงออกได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยในการเรียนที่ดีและนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี (Wrenn : 1 - 4) นักเรียนที่มีความรับผิดชอบในตัวเอง ตั้งใจเรียนมีการแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งทันเวลาที่กำหนด ไม่เคยขาดเรียน สิ่งเหล่านี้อาจก่อให้เกิดนิสัยในการเรียนที่ดี และอาจมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน ลอกการบ้านเพื่อนบ่อย ๆ เข้าห้องเรียนสาย ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนหรือดูโทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้อาจมีผลทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ส่งผลให้มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจที่ดี สิ่งเหล่านี้อาจก่อให้เกิดนิสัยในการเรียนที่ดี และอาจมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน ลอกการบ้านเพื่อนบ่อย ๆ เข้าห้องเรียนสาย ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนหรือดูโทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้อาจมีผลทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โปพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552 -544) ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน และการปรับตัวทางด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

4.2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นอันดับที่สอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทัศนคติเป็นความคิด ความรู้สึก เอนเอียงทางจิตใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 149) บุคคลนั้นจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย หรือชอบในสิ่งนั้น ทำให้เข้าอยากเข้าหาหรือเข้าไปใกล้สิ่งนั้น ซึ่งเรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติบวก ส่วนการแสดงออกถึงความไม่พอใจ ไม่ชอบไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นเหตุทำให้อยู่ห่างสิ่งนั้นเรียกว่า ทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติทางลบ (Newcomb. 1954 : 12) ทัศนคติของบุคคลของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ๆ จึงเป็นเครื่องทำนายว่า บุคคลจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใด ดังนั้นการทราบทัศนคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2523 : 2)

4.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาเป็นอันดับที่สาม ทั้งนี้เพราะ หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเนื้อหาวิชาเริ่มต้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างง่ายเมื่อเทียบกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเนื้อหายากกว่า ดังนั้นจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทท์ (เสาวรัตน์ จุลรัตน์. 2535 : 26 ; อ้างอิงจาก Nutt. 1972 : 650 – A) ได้ทำการศึกษาปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น 7 –12 จำนวน 607 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับของโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม และสันทนาการ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ และระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาเป็นอันดับที่สี่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หากนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน เช่น การช่วยเหลือพึ่งพากันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความหวังใฝ่ไกลขีดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ในทางตรงกันข้ามหากเราเป็นคนที่ทำงานกับเพื่อนไม่ค่อยได้ ชอบอยู่คนเดียว หรือไม่ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่นย่อมส่งผลให้เราไม่มีที่ปรึกษาเมื่อเรามีปัญหาทางการเรียน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จงกล ศศิภุรี (2500 : 70 -74) ได้ศึกษาปัญหาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นเตรียมอุดมศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาสัมพันธภาพกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.75 รองลงมาคือ มีปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.75 ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ ปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 37.50 และงานวิจัยของ สมบัติ วัจนสาริกกุล (2524 : 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาวะแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

4.5 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาเป็นอันดับที่ห้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่พ่อแม่เอาใจใส่ สนับสนุนต่อการเรียนของนักเรียน ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กมีปัญหา จึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนสูง

ผลการวิจัยสอดคล้องกับโบรซี (Broxie. 1988 : 2806 - A) ได้ศึกษาพบว่า การที่บิดามารดาดูว่า บุตรทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยหรือไม่ และการที่บิดาหรือมารดาให้ความช่วยเหลือบุตรในขณะที่บุตรทำการบ้าน พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวทำนายระดับคะแนนของบุตรได้ดีและสอดคล้องกับการศึกษาของ ชอร์ และไลแมน (Shore and Leiman. 1960 : 391) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของนักศึกษาในความปกครองและความรับผิดชอบ โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเลสเตอร์ จูเนียร์ (Leicester Junior) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียนรู้ของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในการเรื่องการเรียนและการวางแผนการเรียนรู้ของนักศึกษาในการปกครอง

4.6 เพศชาย ส่งผลต่อการพยากรณ์ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทางด้านการอ่าน เพศชายจะมีความถนัดทางด้านภาษาน้อยกว่าเพศหญิง ดังเช่น งานวิจัยของ อะแนสตาสี (Anastasi. 1958 : 497) ได้ศึกษาเรื่องคว เมาแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ พบว่า เพศชายมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถในการคำนวณและความสามารถ

ในการให้เหตุผลสูงกว่าเพศหญิง เพศหญิงมีความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านความจำสูงกว่าเพศชาย และความแตกต่างระหว่างเพศนั้นก็รวมถึงความสนใจในด้านการเรียนก็จะแตกต่างกันด้วย ดังนั้น วิทยาลัยของ ธิงตัน และวอลเฟิล (Ethington and Wolfe : 361 - 377) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของความแตกต่างระหว่างเพศในรูปแบบเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องมาศึกษา ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิม เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2533 เป็น

นักเรียนชาย 6,058 คน นักเรียนหญิง 7,115 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้การวิเคราะห์โครงสร้างแบบลิสเรล (LISREL) และการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนชาย และพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยผ่านมาทางพื้นฐานความรู้เดิม เจตคติต่อคณิตศาสตร์ และความสามารถทางด้านมิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูล สำหรับครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ตลอดจนนักเรียน ได้ทราบว่า มีปัจจัย 6 ปัจจัย นิัยการเรียนรู้ ทักษะที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครองและเพศชาย ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางให้ครู ผู้บริหารและครูประจำชั้น ที่จะเสริมสร้างและปลูกฝังนักเรียนในด้านนิัยทางการเรียนที่เอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งตัวของนักเรียนเองที่จะปรับปรุงตนเองในด้านนิัยในการเรียนและความสัมพันธ์กับเพื่อนที่จะเป็นแนวการศึกษาทางด้านการเรียนและช่วยเหลือในกิจกรรมด้านการเรียนมากกว่า

2 เนื่องจากปัจจัยด้านนิัยทางการเรียนสามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด ดังนั้นพ่อแม่และครูอาจารย์ควรร่วมกันสร้างนิัยการเรียนรู้ที่ดีให้กับนักเรียน ให้มีอิสระเสรีภาพในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

3. เนื่องจากตัวแปรด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองสามารถพยากรณ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ควรเอาใจใส่ สนับสนุน คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเด็ก นอกจากนี้ผู้ปกครองควรส่งเสริมเด็กในเรื่องการทำกิจกรรมในโรงเรียน อีกทั้งร่วมมือกับทางโรงเรียนที่จะมีส่วนในการดูแลในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

4. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมด้านการเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการปะทะสังสรรค์ หรือร่วมมือกับเพื่อน ๆ และครู ตลอดจนผู้ปกครอง เพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อันจะส่งผลเสริมให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยเรื่องเดิม โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน นักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือ ระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏ หรือมหาวิทยาลัย

2. ควรทำวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะด้านอื่น โดยการเพิ่มตัวแปร เช่น การมุ่งอนาคต ความคาดหวังทางบิดามารดา เป็นต้น

3. ควรทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนานิสัยที่ดีและสร้างทัศนคติทางบวกต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรพินธุ์ วัฒนสุข. (2542). ปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม นครพนม. ปรินญาณพนธ์ คศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2524). วารสารวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). การสัมมนาระดับชาติ เรื่อง หลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2537). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล. (2500). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติยา บุญเชื้อ. (2525). "การให้การรับ," ใน กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติเล่ม 1. กรุงเทพฯ : บุรพาติลปการพิมพ์.
- ไขนา แก้วจันทร์. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม นครพนม. ปรินญาณ คศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- คณิต เขียววิชัย. (2522). ผลของผลย้อนกลับจากคู่มือต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทเบิลเทนนิส วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จงกล ศตะภูริ. (2500). บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิกา ศิลปอนันต์. (2521). รายงานการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปีที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิชา จินตกุล. (2530). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพรัตกุล. (2517). "การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน," ใน เอกสารการประชุมครั้งที่ 2. สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

- ชิดหทัย สถานันท์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา* สังกัด กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชลีพร เพียรรา. (2544). *การศึกษาผลการฝึกอบรมเรื่องการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์*. ปริญญาโท กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชัย สมิทธิไกร. (2528). *การปรึกษาเชิงวิทยาแบบกลุ่ม*. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). "นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้," *ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์.
- นันทิกา แยมสรवल. (2522). *การศึกษาสภาพภาพของครอบครัวที่สัมพันธ์กับมโนภาพแห่งตน และพฤติกรรมตอบสนอง ระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). *รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน*. ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประดินันท์ อุปรมัย. (2527). *วิทยาการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิคตอรี เพาเวอร์ พอยท์.
- (2523). "การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน," ใน *เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน* กรุงเทพฯ : สารมวลชนจำกัด.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). *การอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประพัฒน์ จำปาไทย. (2525). *ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประกาศรี สุนันทบุตร. (2527). *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประสงค์ ต่อโชติ. (2525). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านคุณลักษณะของนักเรียนและครู สภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ เดชะนารเกียรติ. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านนักเรียน องค์ประกอบด้านครู สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัดศรี เดือนศิริ. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชั่น*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

- ปจรรย์ วัชวัลลภ. (2525). อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. ม.ป.พ.
- พจนารถ ศรีธธา. (2544). ผลการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ถาวรจักร์. (2525). องค์ประกอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณิ ชูชัย เชนจิต. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุณการพิมพ์.
- . (2533). "ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม," จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พิมพ์ศรี เปาณิล. (2530). บรรยากาถการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พีไลรัตน์ ทองอุไร. (2529). สัมพันธภาพระหว่างบุคคลทางการพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม.
- มานิต บุญประเสริฐ. (2533, มกราคม) "แนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียน," วารสารการอ่าน. 5(1) : 23 - 28.
- ยุวณู วิพชนานนท์. (2533). "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา ทักษะการอ่านแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตกรุงเทพฯ," ใน รวมบทความวิทยานิพนธ์ 2531-2532. หน้า 386 - 387. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยี่ยมจิต บุรณโกคา. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ จำเรียง. (2521). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- รัตนา ศุภจตุรัส. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) กับ การสอนตามคู่มือครู ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รุจ วรังษี. (2515, ธันวาคม). "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว," วารสารประชาศึกษา. 1(2) : 12-14.
- แรมสมร อยู่สถานพร. (2535). "การเสริมสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วยกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการ," ใน เอกสารทางวิชาการเนื่องในงานประถมศึกษาสัมพันธ์ ครั้งที่ 10 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ละเมียด ลิ้มอักษร. (2519, กุมภาพันธ์). "สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลทางการศึกษา," ประชาศึกษา. 27 : 23-28.
- ลักษณ์ กฤษณา. (2524). ผลการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถการต่อการถาม-ตอบคำถามและทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วลีวรรณ ศรีเดชวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคเหนือ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา พัทธสาลี. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร อวทะกุล. (2525). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- ศรีนวล วรรณสุธี. (2536). รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศรีระพร จันโนทก. (2538). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ติกานต์ เพียรธัญญกรณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพรรณ กางคำแหง. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ วัจนสาริกกุล. (2524). สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สาริตา ชูดวงแก้ว. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และกาสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำราญ ชุครศรีชิต. (2525). ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น.
- สิริวรรณ ศรีพล. (2526). "รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา," ใน เอกสารการสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 10-15 นนทบุรี. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย์. (2536). วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. (2521). จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2528). ทฤษฎีการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุดฤทัย มุขยวงศา. (2533). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณาความจริงที่มีต่อนิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ จันทระ.. (2526). องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุปริษา หิรัญโต. (2524). "การวางแผนพัฒนาโรงเรียน," ใน เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพจน์ พันธนิยะ. (2535). การส่งเสริมการอ่านโดยใช้ตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการอ่านในนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัฒน์ สุกมลรัตน์. (2533, เมษายน - พฤษภาคม). "คุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทย," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 24 : 4.
- สุพัตรา สุภาพ. (2521). ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิชญา ธีรกุล และคนอื่น ๆ. (2524). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิทยาคาร. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2528). "การปรับตัว," ใน จิตวิทยาเอกสารคำสอนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมัลลิกา อุดการ. (2537). องค์ประกอบที่นอกเหนือสถิติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

- สุวิมล ว่องวานิช. (2525). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวนปัญญา ปัญหาส่วนตัวนิสัยและทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสมอใจ ชื่นจิต. (2538). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาวิทยาลัย จ.สุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล. กศม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์จำกัด.
- อมรวิชัย นาครทรรพ. (2540). ความเป็นไปของแผ่นดิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตะวันออก.
- อรพิน ชูชม. (2523). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณีประภา หอมเศรษฐี. (2529). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อังคณา กล่อมฤทธิ์. (2531). ความอยากรู้อยากเห็น นิสัยรักการอ่าน และคุณสมบัติส่วนตัวบางประการของนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดมาก และนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดน้อย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. (2524). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงษ์โสธร, อุษา กาญจนสถิตย์ และ นิภา สะอาดจิต. (2524). การสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- อัญชลี จิตต์โสภา. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เอกฉัตร พัฒราช. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

Allport, Gardon W. (1935). "Attitude in a Machinson ed.," *Handbook at Serial Psychology*. Glalk University Press.

Anatasi. (1958). *Differential Psychology*. 3rd ed. New York : The Macmillan Company.

Annis, Linda and Kent, David.J. (1978/1979, Winter). "The Effect of Study Technique, Study Preferences and Familrity on Later Recall," *The Journal of Experimental Education*. 47 : 92 – 95.

- Astin, A.W. (1964, August). "Person and Environmental Factors Associated with College Dropout among High Aptitude Student," *Journal of Education Psychology*. 55(4) : 219 - 227.
- Bacon, Francis. (1953). *The Oxford Dictionary of Quotation*. London : Oxford University Press.
- Beeson, R.O. (1973, January). "Immediate Knowledge of Result and Test Performance," *The Journal of Education Research*. 66 : 224-226.
- Bonomo, C.L. (1990, August). "The Successful and Unsuccessful Foreign Language Student : The Affective Domain," *Dissertation Abstract International*. 51(2) : 43 – A.
- Carkhuff, R.R. and Berenson, B.G. (1977). *Beyond counseling and Therapy*. 2nd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Chickering, Arthur W. (1968). *Education and Identity* San Francisco : Jossey-Bass.
- Clark, Willis W. (1961, February). "Boys and Girls : Are There Significant Ability and Achievement Difference? *The Journal of Education Research*. 54 : 205.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychology Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row Publisher.
- David, Arthur, DeCoater." (1971, May). Some Effects of Different Classroom Conditions upon Interpersonal Relationship; Personal Adjustment and Achievement for College Fresh," *Dissertation Abstracts*. 3(11).
- Dechant, Emerald. (1982). *Improving The Teaching of Reading*. 3rd ed. Eaglewood Cliffs Prentice-Hall.
- Decker, Norma Caillier. (1988, January). "The Effect of Writing in the Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School," *Dissertation Abstract International*. 46(01) : 111 – A.
- Deese, James Mize and Steward, H. (1967). *The Psychology of Learning*. 3 ed. New York : McGraw – Hill.
- Delaney, Norma Caillie. (1985, January). "The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and unfamiliar Expository Text," *Dissertation Abstract International*. 46(01) : 111-A.
- Desena, Paul A. (1964, October). "The Role of Consistency in identifying Characteristics of Three Level of Achievement," *The Person and Guidance Journal*. 43 : 145-149.
- English, Horace B. and English Champney Ava. (1958). *A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psycholanalytical Term*. London : Longmans, Green and Co.,
- Ethington, Corina J. and Wolfe, Lee M. (1984). Sex Difference in a Causal Model of Mathematics Achievement. *Journal for Research in mathematics Education*. 15 : 361 – 377.
- Gage, N.L. and Berliner, David C. (1979). *Education Psychology*. 2nd ed. Chicago : Rand McNally College Publishing Company.
- Gardner. (1985). *Social Psychology and Second Language Learning*. London : Arnold Publishers Ltd.

- Garison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs. McDonald. (1966). *Education Psychology*. Bombay : Valkils.
- Goergiana Stick and Michael, John Sy. (1977, November). "The Effectiveness of Instruction With Student in An Adult Degree Programen," *Journal of Collage Student Personal*. 18 : 478 – 481.
- Gouldner, Alvin W. and Halen P. Gouldner. (1963). *Modern Sociology*. Harcourt, Brase and World, Inc.
- Gronlund, N.E. (1959). *Sociometry in the Classroom*. New York : Harper.
- Hoye, Morjorie. (1988, May). "The Effect of Summery Writing on The Reading Comprehension of American and ESL University Freshmen," *Dissertation Abstract International*. 49 : 3291-A.
- Jakobovit, Loen A. (1971). *Foreign Language Learning : A Psychology Analysis of The Issues*. 2nd ed. Rowley Mass : Newberry House Publisher.
- James, Robyak E. (1979, July). "A Deseriminant Analysis of the Study-Skills and Personality Types of Underachieving and Nonunderachieving Study.Skills Students," *Journal of Collage Student Personal*. 20: 306 –309.
- Johnson, David W. (1972). *Reading Out : Interpersonal effectiveness and Self – Actualization*. New York : Pritices – Hall.
- Kandel, Denis B. and Geral S. Lesser. (1963, April). "Parental and Peer Influence on Education Plane of Adolescents," *American Sociological Review*. 34(22) : 221 – 222.
- Kando, Thomas M. (1971). *Social Interaction*. The C.V. Mosley Company, St. Lours.
- Kazdin, Alan E. (1984). *Behavior Mododification in Applied Setting*. Homewood, Illion : Dorsey Press.
- Lawrence, Frances. (1976). "Student Perception of the Classroom Learning Environtment in Biology, Chemistry and Physics," *Journal of Research in Science Teaching*. 13 : 315 – 323.
- Lewin, K.R., Lewin, Lippert and Lewin, White. (1939, September). "Pattern of Aggessive Behavior in Experimenttally Created, Social Climate," *Journal of Psychology*. 10 : 271 –299.
- Madaus, G. and others. (1979). "The Sensitivity of Measure of School Effectiveness," *Harward Education Review*. p 49.
- Maddox. (1963). *R.How to study*. Greenwich, Conn : Fawcett Publication.
- Majoribank, Kavin. (1972, Febuary). "Environment Social Class and Mental Ability," *Journal of Educational Psychology*. 63 : 203-209.
- Morrow, W.R. and and Willson, R.C. (1961, April). "Family Relation of Bright Hight Achieving and Under-Achieving High School Boy," *Child Development*. 32 : 508 – 514.
- Murray, Ruth Beckmann and Judith Proctor, Zentner. (1985). *Nursing Concepts for Health Promotion* 3ed. N.J. : Prentice Hall, Inc.

- Parsley, Kenneth. (1963, December). "Are There Really Sex Difference in Achievement," *The Journal of Education Research*. 57 : 210 –212.
- Rattanaovich, Saowalak and others. (1992). *Teaching all the children to Read*. The concentrated Language encounter approach : open University.
- Richard , Briggs D, Donald J. Tosi and Rosemary, Monely M. (1977, November). "Study Habits Modification and its effect on Academic Performance : A Behavior Approach," *Journal of Education Research*. 18 : 347 – 350.
- Roger, Carl. (1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill.
- Roger, Louis Leroy. (1960, October). "Problem Analysis Student of Selected Freshman Student at Appalachian State Teachers Collage," *Disseetation Abstracts International*. 20 : 3169.
- Serber, J.R.Anderson. (1985, April). "Delay Retension Effect in Natural Classroom Settings," *Journal of Education Psychology*. 67 : 170 – 173.
- Sion, M.A. (1993, June). "The Relationship of collage Student Attitude,Motivation,and Anxiety to Second Language Achievement : A Test of Gardner's Model," *Dissertation Abstracts International*. 53(12) : 4239-A.
- Stevenson, Earl W. (1976). *Memory, Meaning and Method*. Rowley, Massachusetts : Newbury House.
- Stood,t Barbara D. (1981). *Reading Instruction*. Houghton Mifflin company.
- Thomburg, Hershel D. (1975). *Contemporary Adolescence : Reading*. 2nd ed. California : Book/ Col. pub.Co.
- Tiedman, S.C. (1942). "A Study of Pupil-Teacher Relationship," *Journal of Education Research*. 35 : 644 – 657.
- Tyler, Leona E. (1964). *The Psychology of Human Difference*. 3rd ed. New York : Appleton – Century Co.
- Ward, James. (1980, Apri). "Techniques for Teaching Reading," *English Forum*. 18 : 2 –7.
- William, Eddie. (1986). *Readingin The Language Classroom*. London : MacMillanPublisher.
- Withall, Joh. (1979, March). "The Development of A Technique for the Measurement of Social – Emotional Climate in Classroom," *The Journal of Experimenttal Education*. 17 : 347–361.
- Wrenn, Gilbert C. and Larsen, Robert P. (1968). *Studying Effecctively*. Standford : Standford University Press.
- Yamane, Taro. (1967). *Statics : Antroductory analysis*. 2nd ed. Tokyo : John Westerhill Inc.
- Yamoor, Khalida A. (1986, June). "Study of Attitude in Second Language Learning," *Dissertation Abstract International*. 46(12).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 6๔๗๔

วันที่ 30 กันยายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจรรยา นินศิริเศรษฐ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี และ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และ อาจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจรรยา นินศิริเศรษฐ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักการศึกษา (กองวิชาการ โทร. 0 2437 2047)

ที่ กท 3004/ 6791 วันที่ ๑๕ ตุลาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย _____

เรียน ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน

ด้วย บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือที่ ทม 1012/7033 ลงวันที่ 30 กันยายน 2545 ขออนุญาตให้ นางสาวจรรยา นิสิตวิเศษฐ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ในการวิจัยประกอบการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร “ โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนวัดสระบัว และ โรงเรียนวัดบรมนิวาส รายละเอียดผู้วิจัยจะประสานกับทางโรงเรียนเป็นการภายในเอง

สำนักการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าการวิจัยนี้จะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน สมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาต และแจ้งผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายไพรัช อรรถกามานนท์)

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักการศึกษา (กองวิชาการ โทร. ๐ ๒๔๓๗ ๒๐๔๗)

ที่ กท ๓๐๐๔/ ๔๔๐๔ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบการทำปฏิญานินทร์

เรียน ผู้อำนวยการเขตปทุมวัน

ด้วย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีหนังสือ ที่ ทบ ๑๐๑๐(๒) พิเศษ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ขออนุญาตให้ นางสาวจรรยา ฉิมสิริเศรษฐ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาศึกษา ซึ่งกำลังดำเนินการวิจัยประกอบการทำปฏิญานินทร์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร" เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากทุกโรงเรียนในสำนักงานเขตนี้ รายละเอียดผู้วิจัย จะประสานเป็นการภายในกับทางโรงเรียนเป็นการภายในเอง

สำนักการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยนี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาต และแจ้งให้ผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวทราบ และให้ความร่วมมือ ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายไพรัช อรรถกमानนท์)

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ผู้อำนวยการเขตผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงแบบสอบถาม

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก และไม่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน แต่อย่างไรใด ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือนในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวจรรยา จินศิริเศรษฐ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรด
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ ให้ครบถ้วน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับชั้นที่กำลังเรียน

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ย) =

4. รายได้ของผู้ปกครอง..... บาท/ เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 แบบสอบถามนักเรียนด้านความคิด

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ด้านความคิด ในบรรดา 4 ทักษะในการเรียน ภาษาอังกฤษ พูด อ่าน เขียน ฟัง การอ่านเป็นทักษะที่ยากที่สุด					
2	การฝึกความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ ไม่จำเป็นต้องทำแบบ ฝึกหัดมาก					
3	ครูผู้สอนเตรียมการสอนมาอย่างดี จะช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ มากขึ้น					
4	ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะทางด้านการ อ่านภาษาอังกฤษจำเป็นต่อข้าพเจ้า มากที่สุด.....					
5	ข้าพเจ้าต้องการอ่านภาษาอังกฤษ ได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา					

2.2 แบบสอบถามนักเรียนด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่แสดงความความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านความรู้สึก วิชาการอ่านภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจที่สุด					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลิน และอยากติดตามเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษที่อ่าน					
3	การทบทวนบทเรียนที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้าสามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั่วโมงต่อไปอย่างเข้าใจ					
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบครูที่สอนวิชาอ่านภาษาอังกฤษ					
5	ข้าพเจ้าสนุกกับการทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ยาก ๆ					

2.3 แบบสอบถามนักเรียนด้านความแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่แสดงถึงการกระทำของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ด้านพฤติกรรม ข้าพเจ้านำความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
2	ในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อข้าพเจ้าพบคำยาก ข้าพเจ้ามักจะค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมเสมอ					
3	ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการถามครูและเพื่อน ๆ จนเข้าใจ					
4	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ					
5	ถ้าทำแบบฝึกหัดไม่ได้ข้าพเจ้าจะถามครู					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

บ่อยครั้งที่สุด	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเป็นประจำ
บ่อย	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนเป็นบางครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	การกระทำของนักเรียนนานครั้งมากหรือไม่เคยกระทำเลย

ข้อ	ข้อความ	บ่อยครั้งที่สุด	บ่อย	ปานกลาง	บางครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ข้าพเจ้ามักลอกการบ้านเพื่อน					
2	เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
3	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน					
4	ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกวิชา					
5	เมื่อเลิกเรียนข้าพเจ้าใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากเกินไป					
6	เมื่อถึงที่พักข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ดูทีวีหรืออ่านการ์ตูน					
7	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนสาย					
8	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกวิชาด้วยตนเอง					
9	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยและส่งทันเวลา					
10	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจวิชาที่เรียนข้าพเจ้าจะซักถามอาจารย์ทันที					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
2	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะกลับบ้านเวลาใด					
3	ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
4	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ					
5	ผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ดี					
6	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมีอุปกรณ์การเรียนครบหรือไม่					
7	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้านหรือไม่					
8	ผู้ปกครองสนับสนุนความสามารถพิเศษของข้าพเจ้าโดยให้ฝึกฝนและเรียนเพิ่มเติม					
9	ผู้ปกครองแสดงความรักข้าพเจ้าทั้งคำพูดและการกระทำ					
10	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบไม่ดีผู้ปกครองให้กำลังใจข้าพเจ้า					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าว แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน					
2	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
3	วิธีการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียน					
4	ห้องเรียนคับแคบ					
5	ครูสอนเร็วข้าพเจ้าฟังไม่ทัน					
6	ครูมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษน่าสนใจ					
7	การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนประกอบในวิชาภาษาอังกฤษเหมาะสมกับเนื้อหาดี					
8	ครูตอบข้อซักถามของข้าพเจ้าได้ชัดเจน					
9	ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
10	ครูทบทวนบทเรียนก่อนเริ่มสอนบทเรียนใหม่ทุกครั้ง					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน					
2	ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
3	ครูให้ความเอาใจใส่ข้าพเจ้าในการเรียนภาษาอังกฤษ					
4	ครูไม่สนใจปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
5	ครูให้คำปรึกษา แนะนำเมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ					
6	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ข้าพเจ้า					
7	ครูแสดงความหวังเมื่อนักเรียนขาดเรียน					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจในการเรียนเพราะครูสนใจแต่นักเรียนที่เรียนเก่ง					
9	ครูสอนโดยไม่สนใจว่านักเรียนจะเข้าใจหรือไม่					
10	ครูเข้าสอนตรงเวลา					
	ครูจะรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้าเสมอเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน					
11	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู					
12	ข้าพเจ้าไม่สามารถซักถามเรื่องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูได้					
13	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ข้าพเจ้าส่งการบ้านที่ครูสั่งทุกครั้ง					
14	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนตลอดเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ					
15	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครูได้					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ เมื่อครูสอนภาษาอังกฤษไม่มา หรือดสอน					
17	ข้าพเจ้าทำความเคารพเมื่อพบครู					
18	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาด้านครอบครัวกับครูได้เป็นอย่างดี					
19	เมื่อครูให้ช่วยงานข้าพเจ้าจะเต็มใจช่วย					
20	ข้าพเจ้ามีโอกาสดแสดงความคิดเห็นกับครู					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					
2	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้					
3	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน					
4	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนก็ช่วยอธิบาย					
5	ข้าพเจ้าเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี					
6	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิท					
7	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
8	ข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้เพื่อนก็ช่วยอธิบาย					
9	เพื่อนให้ความช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันในด้านการเรียน เช่น ยืมอุปกรณ์การเรียน					
10	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม					

ภาคผนวก ข
ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านความคิด

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.917
2	3.118
3	3.174
4	2.244
5	4.127

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7514

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านความรู้สึก

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.556
2	5.226
3	5.009
4	3.180
5	2.356

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7810

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านแนวโน้มที่แสดงเป็นพฤติกรรม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.252
2	3.143
3	3.703
4	3.679
5	5.660

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7633

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.71
2	5.48
3	5.85
4	2.92
5	4.88
6	2.15
7	6.21
8	5.90
9	5.46
10	5.29

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8763

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.87
2	2.21
3	5.42
4	3.75
5	2.45
6	3.94
7	2.55
8	2.99
9	3.19
10	4.66

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.99
2	5.43
3	4.94
4	2.49
5	7.33
6	6.91
7	7.47
8	5.35
9	2.02
10	3.73

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7544

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนวิชาภาษา
อังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.95	11	6.29
2	5.50	12	2.99
3	6.45	13	6.04
4	7.18	14	4.91
5	4.47	15	5.26
6	4.23	16	6.80
7	4.41	17	3.98
8	6.57	18	2.31
9	3.14	49	5.32
10	6.27	20	3.50

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7699

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.65
2	4.76
3	4.51
4	2.76
5	6.65
6	6.04
7	5.59
8	4.36
9	4.12
10	3.02

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8140

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาวจรรยา จินศิริเศรษฐ
 วัน เดือน ปีเกิด 22 พฤศจิกายน 2514
 ที่อยู่ปัจจุบัน 436 ซอยไกล่ซอยสว่าง 1 ถนนพระราม 4 แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก
 กรุงเทพฯ 10500

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2533 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา
 พ.ศ.2537 จบปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ (เอกชีววิทยา)
 พ.ศ. 2546 การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ